

Włosa Jagiellońska
Kraków

GAZETA LWOWSKA

Wychodzi codziennie o godzinie 1-ej popołudniu z wyjątkiem niedziel i dni świątecznych.
Biuro Redakcji i Ekspedycja ul. Chorażczyzna 21.
Administracja ul. Podwale 3. — Egzemplarze gazety do nabycia w Ekspedycji ul. Chorażczyzna 21, w biurze dzienników S. Sokolowski i Ska Jagiellońska 7, w biurach dzienników i trafikach. — Listy należy frankować.
Reklamacje otwarte wolne od opłaty. — Konto P.K.O. Nr. 111.690.
Telefon redakcji Nr. 192. — Telefon Administracji Nr. 73.

Cena egzemplarza
w miejscu
za prowincję
20 Mk.

PRENUMERATA:

we Lwowie bez dostawy	440—	Mk.
we Lwowie z dostawą	500—	Mk.
z przesyłką pocztową w Polsce	600—	Mk.
z przesyłką pocztową w innych państwach	650—	Mk.

Wszystkie ogłoszenia przyjmuje Administracja „Gazety Lwowskiej”, Lwów, ulica Podwale 3, w godzinach od 8—2 i 3—7; biuro S. Sokolowski i Ska, ulica Jagiellońska 7.

Sprostowanie złośliwej plotki.

Rzym. (PAT.) Wobec sprawozdania zamieszczonego w dzienniku paryskim „Le Matin” z przemówienia b. ambasadora amerykańskiego we Włoszech Johnsona, wygłoszonego w Ameryce, w którym tenże oświadczył, że Giolitti i Lloyd George postanowili w lecie 1920 uznać rząd sowiektów na wypadek, gdyby wojska sowieckie zajęły Warszawę — korespondent P. A. T. złożył wizytę Giolittiemu w celu stwierdzenia ścisłości oświadczenia Johnsona.
Giolitti oświadczył dosłownie, co następuje: Wiadomość podana przez „Matina” jest nie tylko fałszywa, lecz zupełnie niedorzeczna. Niezawisłość Polski bowiem jest nieodzownym warunkiem pokoju w Europie. Nie mogę zrozumieć, żeby człowiek zajmujący stanowisko ambasadora mógł dać wiarę tak nieprawdopodobnej i oszukawczej wiadomości.

Warszawa. (PAT.) Królewskie poselstwo włoskie w Warszawie upoważnione jest przez swój rząd do kategorycznego zaprzeczenia wiadomości „Matina”, powtórzonej następnie przez prasę polską, jakoby Giolitti według oświadczenia b. ambasadora amerykańskiego w Rzymie miał zgodzić się na zjeżdźcie w Lucernie w lutym 1920 na propozycje Lloyda Georgea uznania rządu sowiektów w razie, gdy wojska sowieckie zdobędą Warszawę.

za utworzeniem podsekretariatu, stawiając odpowiednio poprawki do art. 2 i 4. — P. Roj (P. S. L.) oświadcza w imieniu swego stronnictwa, że będzie głosował za poprawką p. Rossela, przemawiał jeszcze p. Lutosławski; poczem w głosowaniu poprawkę p. Rossela odrzucono 100 głosami przeciw 59.

Całą ustawę przyjęto w trzecim czytaniu. Dalej przyjęto w trzecim czytaniu ustawy o zakładaniu i utrzymywaniu oraz o budowie publicznych szkół powszechnych, jak również rezolucje p. Zmitrowicza w sprawie budowy szkół na kresach wschodnich i zachodnich i p. Cieśli, ażeby przy budowie szkół uwzględniano także sale gimnastyczne i urządzenia kąpielowe.

P. Mierzejewski uzasadnia swój nagły wniosek w sprawie ochrony granic wschodnich, domagając się wybrania komisji mającej zbadać liczne niedomagania. Mowca wytyka, że szereg pełnomocnictw udzielonych przez Radę Ministrów Ministrowi spraw wewnętrznych odnośnie do ochrony granic wschodnich, nie został sfinalizowany, wskutek tego granice stoją otworem dla niebezpieczniejszych żywiołów.

Minister spraw wewnętrznych Dobrowolski odpowiadał na podniesione zarzuty, o ile one odnoszą się do granic wschodnich, oświadcza, że stan rzeczy pod wielu względami jest niezadowolający, lecz sprawa reorganizacji ochrony granicy jest w toku. Minister jako szereg ministerstw nie może sprzeciwić się wnioskowi, jednak uważa, że delegowanie proponowanej w wniosku komisji raczej przyczyniłoby się do spóźnienia rozpraw, częstej już pracy reorganizacyjnej. — Po przemówieniu p. Grünbanna, który wystąpił przeciwko zarzutowi zarządu Polski przez żydów, i p. Lutosławskiego, który esła koncepcję o ochronie granicy oznaczył jako chybioną i przemawiał za wywołaniem komisji — odroczone dyskusję nad tą sprawą do przyszłego posiedzenia.

Po przyjęciu w drugiem i trzecim czytaniu ustawy o przedłużeniu terminu do wnoszenia zmian o ulgi w spłaceniu daniny, powołano wniosek ks. Kaczyńskiego w sprawie rozwolnienia złażącego się bandytyzmu. W dyskusji nad tym wnioskiem Minister spraw wewnętrznych Dobrowolski zaznaczył, że w niedługim okresie polska państwowa osiągnęła większe rezultaty, wskutek tego można się było spodziewać. O pracach przygotowawczych Rządu w tej sprawie Minister dzielił wyjaśnić w Komisji.

Następne posiedzenie we wtorek. Na porządku dziennym tego posiedzenia znajduje się wniosek kilku klubów w sprawie terminu przyszłych wyborów.

SEJM WALNY.

Przełożenie terminu w spłaceniu daniny. — O państwowej pomocy przy odbudowie budynków. — Ustawa o państwowej służbie cywilnej i organizacji władz dyscyplinarnych. — Zniesienie Ministerstwa kultury i sztuki. — Ochrona wschodnich granic. — Przeciw bandytyzmowi.

(POSIEDZENIE Z DNIA 17. LUTEGO 1922)

Warszawa. (PAT.) Przed porządkiem dziennym posiedzenia przedstawił p. Matakiewicz w imieniu komisji skarbowo-budżetowej projekt ustawy w sprawie przedłużenia terminu wnoszenia podań o ulgi w spłaceniu daniny do 6. marca br. Przemówienie p. Matakiewicza uznano za pierwsze czytanie ustawy.

Przystąpiono do pierwszego czytania ustawy o państwowej pomocy przy odbudowie budynków zniszczonych lub uszkodzonych skutkiem wojny i budowie budynków dla osadników. Projekt rządowy poprzedni został odrzucony w pierwszym czytaniu. Obecnie Rząd proponuje zmianę, wedle której zamiast 10 m. sześćdziesiątka może sięgać łącznej wartości targowej 30 m. sześćdziesiątka. Osadnicy mogą również korzystać z kredytu na odbudowę. Po przemówieniach p. Debskiego (P. S. L.) i Czetwertyńskiego (Z. L. N.), odesłano sprawę do komisji ochrony pracy.

Następnie odesłano do komisji prawniczej ustawę w przedmiocie przystąpienia Polski do konwencji haskiej. Dalej przystąpiono do ustawy o państwowej służbie cywilnej i organizacji władz dyscyplinarnych. Sprawozdawca p. Godek prosto w omyłki druku i wniosł o uzgodnienie w obu ustawach artykułów, dotyczących czasu, od którego ustawy będą obowiązywać.

Przedstawiciel Rządu dyrektor departamentu Ministerstwa skarbu Mikuliczki uzasadniał stanowisko Rządu wobec wniesionych poprawek, i wnosi w imieniu Rządu, aby ustawy obowiązywały od 1. kwietnia 1922.

Przemawiali jeszcze posłowie Halban i Godek — poczem przystąpiono do głosowania. Na wniosek p. Opali głosowano imiennie nad poprawką p. Krzysztoforskiego do art. 44 i o skreślenie automatycznego awansu urzędników. Poprawka przeszła 122 głosami przeciw 90. Przyjęto poprawkę p. Federowicza, że urzędników sejmowych mianuje Marszałek, dalej poprawkę p. Cieśli do art. 116, że urzędnik nie mający prawa do emerytury otrzymuje przy zwolnieniu 3-miesięczne wynagrodzenie, o ile jednak nie był uprzedzony o zwolnieniu w terminie 3-miesięcznym. Przyjęto poprawkę p. Rajcy i wniosek rządowy, że ustawy obowiązuja od 1. kwietnia 1922. Do ustawy o organizacji władz dyscyplinarnych żąda wyłączenia mmożnika według danych Głównego Urzędu Statystycznego dotyczących wzrostu drożyzny, a druga p. Rajcy żądająca wnie sienia w ciągu 15 dni projektu ustawy o służbie cywilnej dla urzędników kolejowych, pocztowych i telegraficznych.

Przystąpiono do trzeciego czytania ustawy o zniesieniu Ministerstwa kultury i sztuki. P. Barlicki oświadcza, że jego stronnictwo będzie głosowało za wnioskiem, który wpłynął do prezydium Sejmu, aby przy przejęciu Rady Ministrów utworzyć podsekretariat do spraw sztuki i kultury. Następnie polemizuje mowca z wywodami referenta p. Lutosławskiego z poprzedniego posiedzenia.

Wiceminister W. R. i O. P. Lopuszafski występuje w obronie wniosku rządowego o przyłączenie Ministerstwa sztuki i kultury do Ministerstwa oświaty. W Ministerstwie oświaty nie grozi szkodę żadne skrópowanie, tak jak nie grozi oonauce, która tam jest reprezentowana w osobnym wydziale.
P. Rosset (Klub mieszczafski) wypowiada się

Z konwentu seniorów i komisji sejmowych.

Na posiedzeniu konwentu seniorów pod przewodnictwem Marszałka Trampczyńskiego znaczna większość wypowiedziała się za wyznaczeniem wyborów do Sejmu na dzień 25. czerwca br. Postanowiono zgłosić odpowiedni wniosek na plenum. Osobna komisja, złożona z przewodniczących klubów poselskich, ma wybrać z przedstawionych przez Rząd ustaw te, które w bieżącej sesji muszą być zatwierdzone.

Komisja komunikacyjna odesłała sprawę o ograniczeniu ruchu pasażerskiego na kolejach żelaznych celem rozpatrzenia na wspólnym posiedzeniu z komisją opałową. Następnie sprawę gospodarki na kolei warszawsko-wiedeńskiej odłożono w braku faktycznych danych ze strony Rządu do czasu przedstawienia odnośnego materiału.
Komisja rolna przyjęła do wiadomości wniosek połączony w sprawie ustawy o lzbach robotniczych. Wniosek ten żąda, aby z ustawą wy-

mać się do 1. kwietnia b. r., zanim Ministerstwo rolnictwa nie opracuje ostatecznej ustawy. W sprawie wniosku do ustawy o likwidacji serwitutów, w b. Królestwie Kongresowem, postanowiono wnieść szereg poprawek.

Komisja ochrony pracy przyjęła ustawę o podwyższeniu rent na starość i w razie choroby w b. dzielnicy pruskiej. Uchwalono podwyżkę 15-krotną, na którą między innymi zgodził się obecny na

posiedzeniu przedstawiciel Ministerstwa skarbu. Dalej urzyjęto wniosek posłów Ziemięckiego, Waszkiewicz i Gdya, wzywający Ministerstwo pracy, aby jak najprędzej przedłożyło ustawy o zabezpieczeniu na starość i na wypadek kalectwa i bezrobocia, a następnie, aby zajęło stanowisko co do zgłoszonych przez komisję wniosków, między innymi dotyczących kasy chorych.

4 i pół milionów. Przejściowy powrót od podatków w naturze do podatków w gotówce wzwołuje z powodu spadku waluty sowieckiej w praktycznym zastosowaniu tej ustawy nieprzepracowane trudności. Liczba bezrobotnych wzrasta bezustannie, wobec czego władze sowieckie czynią usilne starania, zmierzające ku uruchomieniu fabryk maszyn i narzędzi rolniczych, pragnąc zaś użytkowników produkcji przechowywane przez ludność zapasy złota i kosztowności, ogłoszą nieważnym dekret, nadający całej ludności prawo zakupu zagranicą żywności, artykułów pierwszej potrzeby oraz maszyn rolniczych.

Z Sejmu Wileńskiego.

Wilno. (PAT.). Dyskusję generalną na wzorajszym posiedzeniu Sejmu otworzył p. Uziębło (Rady ludowe). Mówca stwierdza, że mimo różnych koncepcji politycznych, wszystkie kluby łączą się w jednym, a to w stwierdzeniu faktu, że Sejm stanowi najwyższy trybunał uprawniony do ostatecznego rozstrzygnięcia losów Ziemi Wileńskiej. Drugim faktem jest bezwzględne zastrzeżenie się przeciwko temu, aby cokolwiek w tym Sejmie zostało wypowiedziane, służyło za argument wygrywania spraw przeciw Polsce. Wreszcie w trzecim punkcie łączymy się wszyscy bez wyjątku w ten, że chcemy iść do Polski i chcemy wybrnąć z tymczasowości, która rujnuje nasz kraj. W końcu swego przemówienia mówca imieniem swego klubu wypowiedział się za przyłączenie Ziemi Wileńskiej do Rzeczypospolitej.

Z kolei zabrał głos p. Harniewicz. Mówca uważa Wilno i Lwów za słupy granitowe, o które rozbił się chaos Wschodu. Miasta te powinny stanowić twierdzę polskości. Granice nasze muszą opierać się o te dwa słupy. W końcu mówca wyraża cześć dworom i plebanjom, które polskość tej ziemi uchroniły, oraz hold chłopu polskiemu na kresach, za obronę tej polskości.

P. Miekiewicz (Pol. stron. lud.) stwierdza, że jedynym dążeniem ludności Wilna jest należenie do Polski. Mówca uważa, że zgodnie z wolą ludu złączenie z Polską musi być przeprowadzone

prawnie i ostatecznie, aby nie było żadnych wątpliwości co do faktu złączenia.

P. Siuchta stwierdza, że ludność ma jedno tylko pragnienie, a tem pragnieniem jest przyłączenie do Polski bez zastrzeżeń i odrębności politycznej. Mówca prosi o zaprzestanie dyskusji, która odwołaliby ostateczne załatwienie sprawy zasadniczej.

Wilno. (PAT.). Konwent ustalił porządek dzienny wczorajszego plenarnego posiedzenia, który przewiduje dalszy ciąg dyskusji generalnej. Ustalono drugą listę kolejności mówców w liczbie 18. Przemówienia ograniczono do 20 minut. Przepuszczalnie dzisiaj zostanie zakończona dyskusja generalna, w niedzielę zaś należy oczekiwać głosowania.

Wilno. (PAT.). Wczoraj odbyły się narady przedstawicieli zespołu Rad ludowych, PSL i demokratów w sprawie uzgodnienia tekstu poprawek do uchwały zasadniczej przed waleśaniem ich na plenum. Wynikiem następujące poprawki: 1) w sprawie pozytywnego postawienia kwestii samorządu Wileńszczyzny; 2) poprawkę Zespołu w sprawie zmian inwokacji, 3) poprawkę PSL, demokratów, Rad ludowych w sprawie skreślenia tytułu uchwały zasadniczej; 4) poprawkę PSL i demokratów w sprawie poczynienia zmian w punktach 4, 5 i 7 uchwały zasadniczej. Do uzgodnienia narazie nie doszło.

Moskwa. (PAT.). Na Syberji ożywiły się znów działania wojenne pomiędzy białymi a czerwonymi wojskami. Na froncie Chabarowska czerwoni złamali opór przeciwnika, który coia się w kierunku Chabarowska. W kraju nadamurskim, wedle wiadomości sowieckich, działają dodatnio czerwone oddziały partyzanckie. Pisma japońskie notują niesnaski w obozie białych.

Paryż. (PAT.). Havas. Grupa parlamentarna dla strzeżenia interesów francuskich w Rosji powzięła uchwałę uzależniającą wznowienie stosunków z Rosją od wypelnienia następujących warunków: 1) wyraźne uznanie wszystkich zobowiązań zaciągniętych przez rządy poprzednie; 2) całkowita restytucja majątków, praw i interesów francuskich w jakikolwiek sposób poszkodowanych oraz indemnizacja poniesionych szkód; 3) przywrócenie prawa własności oraz swobód indywidualnych, jak również gwarancji prawnych; 4) uzyskanie prawnych gwarancji dla zapewnienia wykonania powyższych warunków.

Ulg Niemcom Francja udzielić nie może.

Paryż. (PAT.). Havas. W Izbie deputowanych stwierdził sprawozdawca Eysmont, że dzięki jego usiłowanom osobistym Francja mogła jak dotychczas sprostać nieodzownym wydatkom. Francja mogłaby przeprowadzić równowagę swych finansów, gdyby nie była zmuszona sama ponosić wydatków, którymi traktat wersalski obarczył Niemcy. Trzeba, aby świat wiedział, jak wielkie są ciężary podatnika francuskiego. De pierwszego stycznia br. Francja wydatkowała na rachunek mających jej przyspaść od Niemiec odszkodowań 80 miliardów franków, a mianowicie 45 miliardów na odszkodowania materialne, 25 miliardów na wypłatę odszkodowań osobom prywatnym i 10 miliardów na umorzenie procentów od pożyczek. W roku bieżącym kredyty udzielone nieodzowne, w tem budżet wydatków mających być pokrytymi ze sum należnych od Niemiec osiągnęły już kwotę 10 miliardów 375 milionów. Zdanłem mówcy wszelkie koncesje, jakie będą uczynione Niemcom, wszelkie na ich korzyść zmiany, wszelkie redukcje długów i odroczenia terminów miałyby nieunikniony skutek obarczenia skarbu francuskiego nowymi ciężarami, prawie niemożliwymi do zniesienia. Dawać ulgi Niemcom — kończy mówca — znaczy to przeciążać Francję.

Francja ratując głodnych w Rosji, nie zmienia swego stanowiska względem rządu sowiektów.

Paryż. (PAT.). Havas. Odpowiadając w Izbie deputowanych na pytanie radykalnego socjalisty Buissona oświadczył Poincare, że rząd francuski pragnie jak najprędzej i jak najskuteczniej przysłać z pomocą głodnej ludności w Rosji. Przypomina przy tem, że Izby ustawodawcze francuskie w poczuciu ludzkości uchwaliły już odnośne kredyty w sumie 6.000.000 franków, oraz że poza tem szereg stowarzyszeń i osób prywatnych zebrał również poważne sumy na ten cel. — Następnie daje premier obraz toczących się obecnie w tej sprawie rokowań pomiędzy Noulensem a Skobielowem, Krassinem i Cziczerinem.

Poincare stwierdza, że noty rządu moskiewskiego są obecnie redagowane w sposób o wiele bardziej uprzejmy. — Nie znaczy to jednak, aby

Francja miała obecnie zmienić dotychczasowe stanowisko względem rządu sowiektów — stanowisko nie przewidujące w żadnym razie uznania tego rządu. — Francja pospieszyła dla jeńców wojennych i cywilnych w Rosji z pomocą a obecnie niesie pomoc głodującym, lecz nie oznacza to bynajmniej oficjalnego uznania sowiektów. — Czerwony Krzyż francuski, który nie jest instytucją rządową, może pozostawać w kontakcie z delegatami sowiektów. Francuskie Izby ustawodawcze, uchwalać pospieszenie Rosji z pomocą, chciały w ten sposób pomóc głodnej ludności rosyjskiej jak najbardziej skutecznie. — Rząd francuski uczynił wszystko, aby woli parlamentu stało się zadość.

rosyjscy nie chcą czy nie umieją uzyskać rezultatów.

Rosyjska obłuda.

Moskwa. (AW). Odbyło się tu 6-te posiedzenie komisji przemysłowej, mieszanej komisji reewakuacyjnej. Przebieg posiedzenia wykazał nie tylko absolutny brak chęci ze strony rosyjskiej wykonania 15. art. traktatu ryskiego, ale nawet dał dowody złej woli sowiektów. Strona rosyjska bez powiadamiania o tem strony polskiej postawiła szereg wniosków, sprowadzających dotychczasowe prace prawie do zera. Przeciw temu min. Olszewski złożył energiczny protest, uzależniając dalsze obrady podkomisji przemysł. od zasadniczej zmiany taktyki strony rosyjskiej.

Moskwa. (AW). Stanowczy opór ze strony rosyjskiej przeciw powołaniu do współpracy w odnajdowaniu mienia polskiego (podleg. reewakuacji) ekspertów delegacji polskiej odbija się fatalnie na wyniku prac w tym kierunku. Praca, która przy pomocy ekspertów polskich dałaby już w ciągu kilku dni poważne rezultaty — bez ich pomocy zawodzi, bo pozostawieni sobie eksperci

Z Rosji sowieckiej.

Głód wzrasta. — Redukcja urzędników. — Bezrobocie. — Środki zapobiegawcze. — Na syberyjskim froncie. — Warunki francuskiej grupy parlamentarnej.

Wedle ostatnich wiadomości stan rzeczy w guberniach głodujących pogarsza się z dniem każdym. O ile sytuacja się w najkrótszym czasie nie zmieni, wynurze połowa ludności. Katastrofe potęguje jeszcze oplakany stan kolei i sabotaż, stosowany przez gubernje urodzajne. Śmiertelność w przytułkach dla dzieci dosięga 90 procent. Władze sowieckie, w związku z redukcją personelu instytucji sowieckich, redukują liczbę osób pozostających na utrzymaniu państwa. Cyfra ta zmniejsza się stopniowo po dzień 1. kwietnia do

Nowa fundacja.

Testamentem z 15 marca 1902 roku zapsał śp. Dr. Władysław Florkiewicz, lekarz w Zakopanem Wydziałowi krajowemu dwie wille w Zakopanem „Szarotki” (o 18 pokojach) oraz kapitał w wysokości około 100.000 Mkp. z obowiązkiem utworzenia w Zakopanem średniej szkoły sanatoryjnej. Przeznaczeniem tej szkoły jest udzielanie nauki jako uczniom prychodniom, takim chłopcom, których stan zdrowia wymaga będzie wzmocnienia i uodpornienia organizmu przez dłuższy pobyt w górskim powietrzu.

Uchwałą z 31 stycznia 1922 postanowił Tymczasowy Wydział Samorządowy, jako prawny następca Wydziału krajowego, dążyć o ile możności do pełnego zrealizowania woli testatora i powołać do życia w przyszłości fundację, której dochody posłużyłyby na założenie i utrzymanie „Szkoły sanatoryjnej im. św. Władysława z Gielgowa”. W obecnych atoi stosun-

kach pełne zrealizowanie woli fundatora jest niemożliwe, gdyż wspomniane wille nie nadają się na szkoły. Fundacja zaś nie ma kapitałów potrzebnych na postawienie nowego budynku. Z tego powodu pragnąc przynajmniej częściowo zbliżyć się do celu, jaki zakreślił fundator, pragnie Tymczasowy Wydział Samorządowy założyć w obu willach stanowiących własność fundacji internat dla wtułych chłopów pochodzących z miast, a uczęszczających do szkół średnich w Zakopanem.

Prowadzenie internatu zamierza się powierzyć ja-

kiej poważnej instytucji oświatowej lub humanitarnej, pod nadzorem i kierownictwem Tymcz. Wydziału Samorządowego. Za utrzymanie chłopów umieszczonych w internacie pobierana byłaby pewna opłata, od której atoli woini byłiby uczniowie biedni.

Instytucje humanitarne i oświatowe, które gotowe są podjąć się prowadzenia internatu, zechcą nadesłać oferty do Departamentu fundacyjnego Tymcz. Wydziału Samorządowego (Lwów Gmach Sejmowy).

Za Tymczasowy Wydział Samorządowy

Dr. Zbigniew Pazdro.

O Jaworzynę.

Kraków. „Czas” donosi z Warszawy:

Dotykiem się z międzynarodowych źródeł, że w sprawie Jaworzyny doszło między rządami polskim a czeskosłowackim do porozumienia co do sposobu załatwienia sprawy Jaworzyny. Ponieważ w zatargu o Jaworzynę niema pierwiastków ani politycznych,

ani strategicznych, a idzie tylko o pierwiastki etnograficzne i o interesy miejscowej ludności, uznano za najodpowiedniejsze, aby tę sprawę rozstrzygnęli miejscowi ludzie. Jest więc projekt wydelegowania z każdej strony po trzech profesorów szkół wyższych i zlecenia im wydania sądu w sprawie Jaworzyny.

Równoczesny spis wszystkich kolejowych wagonów towarowych na całym obszarze Polski.

Warszawa 14. lutego 1922.

(U) Jak się dowiadujemy, zarządzo Ministerstwo kolei żelaznych na żądanie Centralnej mierzanej Komisji Zdawczo-Odbiorczej ogólny spis wszystkich znajdujących się na obszarze Państwa wagonów towarowych tak własnych, jak i obcych, a ponadto wagonów bagażowych i innych specjalnych wagonów, pochodzenia niemieckiego. Spis ten został równocześnie przeprowadzonym dzień o godzinie 12 w południe we wszystkich miejscach służbowych polskich kolei państwowych, o wice w stacjach, warsztatach, parowozowniach, magazynach, składowiskach, pocłagach, na torach przemysłowych i w ogóle wszędzie, gdzie o tej godzinie znajdowały się wagony kolejowe bez względu na to, czy były w użyciu, czy nie, czy w stanie do użytku zdolnym, czy w reparacji lub t. p., na podstawie dokładnych i szczegółowych instrukcji, wydanych poprzednio przez Ministerstwo z listami całej osobny personalu kolejowy dokładnie się zaznajomili. W przeciągu 24 godzin miały być poszczególne wyniki spisu przedłożone właściwym dyrekcjom, które po odpowiednim uporządkowaniu przedłożą w najkrótszym czasie cały materiał Ministerstwu kolejowemu. Ostateczny rezultat spisu służący będzie do rozrachunków z Niemcami i stanowić będzie podstawę do ostatecznego przydziału wagonów Polsce.

O książce dla Górnego Śląska i Kresów Wschodnich.

Górny Śląsk, niecały, jak pragnielismy, wrócił do Macierzy, ale i ta część, która wróciła, jest wielkim sukcesem walki o wyzwolenie polskiego ludu górnośląskiego. Lwów, gród nasz kresowy, żywo odczuwał tragedję braci górnośląskich i pierwszy śpiesząc z pomocą moralną i materialną w walce o wyzwolenie, a przez to zadzierzgał nie gorący żywej miłości między dwoma pokrewnymi ziemiemi Rzeczypospolitej. Kresy zawsze nallepiły się rozumiały i potrzeby swe należycie odczuwały.

Abym tę miłość jeszcze silniej wzmocnić i okazać ludowi górnośląskiemu, że Lwów o nim myśli i pamięta, powstał projekt w tonie Koła im. T. T. Jeża T. S. L. we Lwowie, zebrać bibliotekę z 1000 do 1500 tomów bezcennej i posłać jednemu z miast Górnego Śląska. Sądząc, że społeczeństwo przyklasnie tej myśli, Koło im. T. T. Jeża zwraca się z prośbą gorącą do wszystkich dobrej woli, do Dyrekcji Szkół, do Firm nakładowych, Księgarń oraz innych instytucji, aby wszyscy pospieszyli z pomocą urzeczywistnienia tej myśli.

Prosimy o książki o ile możliwe oprawne, kompletne, przedwzyskiem beletrystyczne. Ufamy, że w wielu domach polskich książka na dar dla Górnego Śląska się znajdzie!

Skoro zbierka, jak ufamy, da pokaźne wyniki, zamierzamy fundować także bibliotekę dla Kresów Wschodnich do Lucka. Składać książki można w biurze T. S. L. ul. Fredry 1. 3 l. p. od 9 do 12 i od 4 do 7. Ponadto podjęły się przysłać książki na ten cel następujące firmy: „Głos Biały” przy ul. Leona Sapie-

hy 1; „Apteka Markowicza” przy ul. Zyblikiewicza 50; „Sklepy firmy Leon Oberński” ul. Legionów 1. 7 i ul. Halicka 1. 8; „Dorota Neuster” przy ul. Lyczakowskiej 1. 2 i apteka „K. Bładzińskiego” przy ul. Lyczakowskiej 1. 57.

Na odbiór książek będą wydawane kwity z pieczęcią Koła im. T. T. Jeża T. S. L. we Lwowie, a lista ofiarodawców będzie umieszczona w dziennikach.

ZA WYDZIAŁ KOŁA IM. T. T. JEŻA T. S. L. WE LWOWIE.

Przewodniczący: Dr. W. Serbeński.

Sekr.: W. Madejski. Przew. Kom.: Wl. Abramowicz.

KRONIKA.

Kalendarz: Niedziela, 19 lutego. Rz.-kat.: Mięsopest. — Gr.-kat.: Mięsopest. — Słowiański: Czcisława bł.

Poniedziałek, 20 lutego. Rz.-kat.: Nicofora. — Gr.-kat.: Partenija. — Słowiański: Ludomila.

— Jak koń trojański wtoczyło się do nas wczoraj przedwiośnie, posypujące wprawdzie śniegiem, jednak już wrokiem lu we dym duszkiem wielkiej przemiany zapatrzone. Alifci w nocy rowarły się maskowan: drzewiczki drewnianego konia i wpałi na ulicę lwowską I am, jak ryceza, cały w stal zakuty, móż 15-stopniowy. Nie spodzianka mało sympatyczna. Pociścajmy się, że przyjdą po niej inne, bardziej pożądana.

— Dyrektor Polskiego Banku Przemysłowego p. Szarski został mianowany konsultantem finansowym podczas obrad konferencji gospodarczej w Genewie.

† Małża hr. Pinińska z Wandalin Mel zchowała pierwszego słuha Ho ochowa, zmarła w naszym mieście, przeżywszy lat 68. Osiorecia męba, b. Komie-stnika Galicji, znanego profesora Uniwersytetu i estety, oraz syna. Ciężko dotkniętym tym bolesnym ciosem towarzyszy powszechne współczucie. Wyprawienie zwłok zmarłej z domu żałoby przy ul. Małejki, odbędzie się jutro, w niedzielę, o godz. 4 w południu na cmentarz Lyczakowski.

— Jubileusz St. Przybyszewskiego. W czwartek odbył się w Gdańsku uroczysty obchód poświęcony działalności literackiej Stanisława Przybyszewskiego. W przeprowadzonej po brzozi sali powitał zebranych przez Koła polskiego w Sejmie gdańskim dr. Panekki, poczem okolicznościowo przemówienie wygłosi redaktor „Gazety Gdańskiej” p. Bourdon. Następnie odegrano fragment z „Słubu” Przybyszewskiego, poczem znany krytyk Zdzisł. w Dębicki wygłosił wykład o działalności Przybyszewskiego. Obchód zakończył się przemówieniem d. Kubacza, który złożył hołd jubilatowi za jego patriotyczne zajęcie się sprawą gimnazjum polskiego w Gdańsku. Wreszcie p. Smotrycki wygłosił wiersz na cześć jubilata.

— Ograniczenie służby doręczeń w niedzielę i święta uroczyste. Zgodnie z opinią sfer przemysłowo-handlowych, Ministerstwo poczt i telegrafów ograniczyło w niedzielę i święta uroczyste służbę doręczeń do doręczenia telegramów, awizów do rozmów telefonicznych, przesyłek pospiesznych wszelkiego rodzaju i poczek z żywymi zwierzętami i zawartością ulegającą szybkiemu zepsuciu.

Sprawę doręczenia gazet w tych dniach uregulowano w ten sposób, że adresaci mogą w niedzielę i święta uroczyste odebrać swoje gazety w

godzinach urzędowych w urzędzie pocztowym. Zarządca o ograniczeniu służby doręczeń w niższym nie narusza dotychczas obowiązujących godzin w urzędach dla służby wewnętrznej i zewnętrznej.

— Ruń pociągów kolejowych. Dyrekcja kolej państw. ogłasza: Z dniem 18 lutego podjął się na linii N. Zagórz-Stryja ruch pociągów osobowych nr. 1215 (odj. z Now. Zagórz 14:40 przyjeżdż. do Stryja 20:50), zaś od 19 lutego ruch pociągu osobowego nr. 1216 (odj. ze Stryja 15:53, przyjeżdż. do N. Zagórz 22:27).

Dalej wznawia się z dniem 16 między Lwowem i Kowu ruch pociągu osob. nr. 1214 (odjeżdż. ze Lwowa 20:55), a od 19 lutego ruch pociągu osob. nr. 2213 (przyjeżdż. do Lwowa 6:20).

— (U) Kowe przepisy o bezpośredniej komunikacji kolejowej z obszarem Wolnego miasta Gdańska. Z dniem 1 marca b. r. wchodzi w życie nowe przepisy o przewozie osób, bagażu i towarów między wszystkimi stacjami polskich kolei państwowych a stacjami położonymi na obszarze wolnego miasta Gdańska. Wedle tych przepisów obliczać się będzie należność za przejazd osób w kierunku do wspomnianego obszaru za linje polskie według taryf polskich, a za odcinek Gdański według taryf polskich i w walucie polskiej, co znajduje też analogiczne zastosowanie w komunikacji tranzytowej pomiędzy polskimi stacjami poprzec obszar W. M. Gdańska zarówno przy przewozie osób, jak i bagażu. W komunikacji towarowej używać się będzie — aż do wyczerpania zapasu dotychczasowych formularzy — listów przewozowych z tekstem polsko-niemieckim, w których oświadczenia nadawcy uskutecznione być mogą w języku tego obszaru, w którym przyjęto towar do przewozu. Dla linii polskich zastosować się taryfy polskie, zaś dla przestrzeni gdańskiej taryfy gdańskie, a należności przewoźnika pobierać się będzie w kierunku z Polski do stacji W. M. Gdańska albo z góry za całą przestrzeń we właściwym walutach, albo z góry za przestrzeń polską w walucie polskiej z przekazaniem reszty na odbiorcę, albo wreszcie z przekazaniem całego przewoźnika na odbiorcę. W ostatnich wypadkach opł. cę będzie odbiorca w stacji gdańskiej wszystkie opłaty w walucie gdańskiej, przeliczając należności polskie według kursu, ustalonego co pewien czas. Na zyczenie placącego pobierać się będzie należność za linje polskie w walucie polskiej. Wydatki w stosunku do ubezpieczenia terminu dost. we nie będą odpiszane. Jako stacje przejściowe wchodzi w rachubę stacje Tczew, Gołębiewko, Szara Pina, Kokoski i Kark Mały.

— Przyjmowanie meloczeńców ochotników do czynnej służby w wojsku polskim w czasie pokoju — zostało, zresztą całkiem szumnie, wzbronione. W przyszłość meloczeńcy ochotnicy mogą być przyjmowani tylko do muzyk wojskowych, z zastrzeżeniem jednakże, iż zobowiąza się oni do służby zawodowej w wojsku.

— Murz Wawliu pokrywają się cegłkami w coraz szybszym tempie. Komisarz ochotnicy zapisała ich już 1870. Jest wszelkie nadzieje, że do miesiąca zanotujemy cegielkę dwutysięczną. Oby to stało się jaknajwcześniej.

— Komisja kwateralna odbyła posiedzenie pod przewodnictwem Wiceprezydenta miasta dr. Chłomceza. Po przeprowadzonej wypracowanej dyskusji nad brakiem repertuaru i innymi niedociągnięciami naszej sceny uchwalono jednogłośnie, aby Komitet Czarnowskiem w tym związku. Nie przyjęto również do wiadomości rezonansu A tura Schrödera z komisji sekretarza.

— Sporne sprawy graniczne. Biuro prasowe Min. spr. zagr. komunikuje: Wskutek porozumienia Rz. Du polskiego z rządem sowieckim sprawy sporne wynikłe na tle zatargów granicznych, a niekwestionowane dotąd w komisjach rozjemczych, zostały załatwione pomyślnie. Wyjątek stanowi większa i średnia własność prywatna, przedtą linja graniczna gdyż ze strony sowieckiej właściciele nie są dopuszczeni do korzystania z przyznanym im praw. Ponieważ przewodniczący Komisji rozjemczej, zwalczający te różnice ustroju społecznego w Polsce i Rosji, nie uzgodnili pod tym względem swoich poglądów, sprawa mogła być załatwiona jedynie w drodze dyplomatycznej.

— Biuro pośrednictwa pracy, przy Komitecie pomocy dla jeńców, repatriantów i uchodźców przy K. B. K., ul. Zygmuntońska 4. — ma do umieszczenia ratynowanych rządów, agronomów, oficyalistów rolnych, biuralistów (stki), osoby udzielające lekcyj francuskiego, oraz niższą służbę folworno. Również są do obsadzenia dwie dobre posady

dia pań inteligentnych do zarządu w szkole i do fachowej nauki krawieźnicy.

— Wyrok na fałszerzy dolarów. Wczoraj wieczorem o godz. 8 zapadł wyrok na fałszerzy dolarów. Po przemówieniach obrońców i resumé przewodniczącego Sochy oraz po naradzie przysięgłych odczytano wyrok, skazujący Halla na 3 lata ciężkiego więzienia z obrotz, Justa na 7 lat, Fulliga na 2 lata, Kosteckiego na 5 lat, Kwoła, Churchala i Schiosera po 1 i pół roku, Lercia na 4 lata, Boskiego, Aycza, Bratowskiego, Baranika i Wójcickiego na 3 lata. Mederskiego za utrudnianie śledzwa i zatajenie poszlak na 6 miesięcy więzienia Plauh, Camicławski i Migdałowicz zostali uwolnieni.

Obrońcy zastrzegli sobie 3 dni do namysłu.

— Aresztowanie fałszerzy dolarów. W tych dniach zarządziła policja warszawska Zeimana Mirkina, oraz artystę-malarza Mojżesza Kaplana pod zarzutem fałszowania banknotów. Kaplan przerabiał dostarczone mu 1- i 2-dolarowe banknoty przez Mirkina na walory o wyższej wartości.

Mianowania.

Przez sądu apelacyjnego w Lwowie zamianował: kandydata adwokatury dr. Alfreda Altera i ukończonego słuchacza praw Antoniego Marjana dw. im. Truchanowicza — aplikantami w okręgu sądu apelacyjnego w Lwowie.

Przez sądu apelacyjnego w Krakowie zamianował dr. Stanisława Kwiecińskiego, ukończonego słuchacza praw, aplikantem w Krakowie.

Komunikaty.

— Azybraństwo N. jów. Marji P. Królowej Korony Polskiej, zaprasza członków swoich na nabożeństwo na intencję Ojczyzny, które — jak co kwartał — odbędzie się w Bazylice katedralnej w niedzielę dnia 19 lutego b. r. o godz. 8 rano.

— Z Towarzystwa Naukowego. III. posiedzenie Sekcji historii sztuki odbędzie się we wtorek dnia 21 lutego 1922 o godz. 6 wieczorem w Zaldzie historii sztuki nowożytnej ul. św. Mikołaja 1. 4. II. p., na którym dr. Tadeusz Mańkowski odczyta referat „O początkach nowożytnego Lwowa w architekturze, poczem prof. dr. J. Boloz-Antoniewicz mówi będzie 1. O odkrytych przez prof. De-Toniego tekstach kodeksów A—E Leonarda da Vinci, 2. O nowoodkrytym portrecie Danta, malowanym przez Bitina da Faenza.

— Wykłady popularne w Uniwersytecie ludowym im. A. Mickiewicza przy ul. Bourlarda 5 (boczna Batorego) Niedziela 19 b. m. o godz. 6 wieczorem wykład prof. Żyły p. t. „Rzeźba hiszpańska“ Cz. II. (z obr. świetl.). Poniedziałek 20 b. m. o godz. 7 wiecz. wykład prof. dr. Arctowskiego p. t. „Wspomnienia z podróży do bieguna południowego“ (z obr. świetl.).

— Odczyt dr. Liliena p. t. „Starożytność klasyczna a żydowska“ odbędzie się w niedzielę 19 b. m. o godz. 12 przedpołudniem w sali kina „Marysieńki“ pl. Smolki 5.

— Odczyt w niedzielę dnia 19 b. m. wygłosi z ramienia Koła im. Adama Asnyka T. S. L. radca Józef Biały-Cholodecki w sali ratuszowej o godz. 6 wieczorem odczyt „O krwawych dniach roku 1846“ których 76 rocznicę przypada w dniu 21 b. m. Mało znane szczegóły tych wypadków, które prelegent omówi, wzbudzą niewątpliwie zainteresowanie szerszego grona społeczeństwa.

Notatki literacko-artystyczne.

Repertuar Teatru Miejskiego.

Początek przedstawień o godz. 7:30 wieczorem.

Dziś, w sobotę popołudniu „Powrót pusta“ komedia w 3 aktach Niemcewicza; — wieczorem „Zydówka“, opera w 3 aktach Halévy'ego (gościnnie występ W. Kaczmar). — Jutro, w niedzielę popołudniu „Rycerskość wieśniacza“, opera w 1 akcie Mascagnego (z Plattówną i Mannem), oraz „Pajace“, opera w 2 aktach (z Argasińska i Prawdzicem); — wieczorem „Ich czworo“, tragedia ludzi głupich G. Zapolskiej. — W poniedziałek „Cyganeria“, opera w 4 aktach Puccini'ego (ostatni gościnnie występ St. Korwin-Szymanowskiej). — We wtorek „Taunhäuser“, opera w 3 aktach R. Wagnera.

Repertuar Teatru Małego (ul. Gródecka 2).

Dziś, w sobotę „Kłopoty pana Złotopolskiego“, H. Zbierzchowskiego. — Jutro, w niedzielę popołudniu „Zachochani“, komedia w 3 aktach Flicarsa i Cailla-

wota; — wieczorem „Kłopoty pana Złotopolskiego“, farsa w 3 aktach H. Zbierzchowskiego. — W poniedziałek „Carewicz“, sztuka G. Zapolskiej.

Repertuar Teatru Nowości.

Dziś, w sobotę „Hiszpańska mucha“, farsa w 3 aktach Arnolda i Bacha. — Jutro, w niedzielę popołudniu „Hiszpańska mucha“, farsa w 3 aktach Arnolda i Bacha; — wieczorem „Hiszpański słowik“, operetka Falla. — W poniedziałek „Dookoła mitosi“, operetka w 3 aktach O. Straussa. — We wtorek „Millarderzy“, operetka w 3 aktach Stefana (premiera).

Poranek baletowo-koncertowy Niny Kirsanowej i Aleksandra Fortunata ze współdziałaniem Popowa i Horowitza odbędzie się w niedzielę o g. 12-tej w południe w Teatrze Wielkim. — Popow śpiewać będzie przy akompaniamencie arfy, prof. Horowitz odegra na skrzypcach kilka utworów.

Hiena Miłowska przysłała już do zdrowia i wystąpi w Teatrze Nowości w niedzielę wieczorem w operetce „Hiszpański słowik“.

Nowa operetka. We wtorek wystawi Teatr Nowości po raz pierwszy światowej sławy operetkę Ernsta Steffana p. t. „Millarderzy“. Akcja żywa i barwna rozgrywa się w środowisku amerykańskich bogaczy i obfituje w doskonałe momenty sytuacyjne.

Życia teatralnego nr. 7 z d. 15 b. m. poświęcony został w całości Molierowi. Redakcja z wielką istotnie starannością nagromadziła tu szereg cennych, acz drobnych rozmiarami prac, oświetlających z różnych punktów widzenia postać i działalność wielkiego Francuza. Po zwyciężym zyciorysie i wliczeniu dzieł Moliera rozpatruje prof. Porębowicz istotę jego „tragicznego subiektywizmu“. Dr. Czerny na podstawie „Szkoły żon“ charakteryzuje Moliera jako poprzednika „wieku oświeceniowego“. Zajmujące szczegóły o „Szkoły żon“ w Polsce wieku XVIII. podał dr. L. Bernacki. Dr. K. Jarecki wyświetla stosunek Moliera do świata starożytnego. „Rozwiązanie Mizantropa“ obral za przedmiot niepospolitą bystrością nacechowanych uwag dr. E. Kucharski. Z zajęciem czyta się, co Anstol France powiedział o Molierze w rozmowie z Paulm Geillem. Dr. Z. Mircecki przypomina wielkie zasługi Boya zaskarżone przez wczorajszego przekład Moliera. Kończy ten korowód kom. André Lureau kapitalną pracą „Le rayonnement international de Molière“.

Omówiony tu zeszyt „Życia teatralnego“ pozostanie trwałą i chlubną pamiątką troskliwości, z jaką teatr nasz uczcił pamięć znakomitego twórcy, przewodnika na nowych drogach komedji.

Należał się ten hołd temu, którego tak bliscy czujemy się — pomnąc, że zapatrzonemu polskiej muzy w ów pierwowzór, zawdzięcza literatura nasza Fredrę.

— Towarzystwo Sztuk Pięknych (ul. Dzieciuszyckich 1, gmach Muzeum Przemysłowego). Zamknięta z powodu mrozów wystawa prac woleńnych znakomitego artysty-malarza Fryderyka Pautsela, otwarta zostaje na nowo od niedzieli, dnia 19. bni. od godz. 10—2 popoł.

Ruch wydawniczy.

Dziennika urzędowego Województwa Tarnopolskiego okazał się nr. 2 z datą 1 lutego.

„Katowicki tygodnik polski ilustrowany“ ukazał się w ostatnich dniach stycznia. Zadaniem jego będzie coraz ściślej zjednoczenie Śląska z Polską.

Z muzyki.

Niejednokrotnie podnosiłem już na tem miejscu sprawę repertuaru operowego, obracając się leniwie w zaczarowanym kole kilku lub kilkunastu dzieł dostatecznie już znanych i ograniczonych do przesytu. Jednostki, w tajemniczone w konstatacje zakulisowe twierdzą, że obecnie — w czasach powojennych — z wielu powodów szybszy bieg repertuaru teatralnego należy do rzędu niemożliwości. Rozrząsanie tej kwestji dość ważnej, której istotnie wypadaloby poświęcić słów kilka, odkładam na czas późniejszy, dziś natomiast notuję wznowienie Puccini'ego „Cyganerii“ wykonanej w dniu 14. b. m. bardzo starannie w obsadzie partji poniekąd odmiennie. Postać Mimi odtworzyła p.

Stanisława Korwin Szymanowska, partje Musetty odśpiewała p. Helena Lipowska, nowemi były również — o ile się nie mylę — kreacje pp. Augusta Wiśniewskiego (Marceli) i Romualda Cyganika (Schaumard).

Staranność wykonania, zaznaczona na wstępie niniejszej wzmianki, dotyczy przeważnie strony muzycznej-operowej, nad którą czuwała zapobiegliwie i sumiennie artystyczna bałata dyr. Bronisława Wolffthal. Jej temperament, ożywiający tętno wszelkich zespołów wokalnych i orkiestralnych, nadaje operze, choćby zanadto ogranej, jakiś urok nowości i zasługuje tem samem na szczerze uznanie. O scenicznym grze artystek i artystów, współdziałających w „Cyganerii“, nie mógłbym wyrazić się z równym zachwytem. W operze tej słyszałem — prawie bez wyjątku — niennagannie odśpiewane partie Puccini'ego, lecz nie widziałem nakreślonych z niezwykłą prawdą psychologiczną zajmujących postaci z Murgesa „Vie de Belheme“. Przeważnie nie postacie, tylko figury blade, nie współdziałające w tym konflikcie dramatycznym, wyłaniającym się na tle kontrastu smu między życiem wesołego Paryża a tragicznym losem nieszczęsnej Mimi.

Partję tej poetycznej przedstawicielki paryskiego „Quartier latin“ odśpiewała znakomicie p. Szymanowska. Jej świetnie wyszkolona kantylena nadaje zwrotom wokalnemu gładkość podobną do aksamitu i piękno oparte na zaokrągleniu fraz: dzięki tym zaletom powab melodji Puccini'ego wzrastał w dwójnasób i mógł wywoływać głębsze wrażenia. Na punkcie gry scenicznym nie starała się jednak artystka wysilać swych zdolności: tej Mimi owiana dystynkja towarzysząca doskonałemu, jakoby koncertowemu popisowi wokalnemu niezbyt się przejmując przykreimi sytuacjami w trzeciej i czwartej odsłonie i układa się w izdebecę poety do smu wiecznego jakby do drzemki poobiedniej...

Piękny! — mimo ostrego brzmienia niektórych wysokich tonów — okazały sopran p. Lipowskiej odniósł onegdaj niezwykle sukces w partji Musetty. Cała uwaga słuchaczy ugrupowała się w drugiej odsłonie około dobrze wydumanych efektów wokalnych tej interpretacji, która zaskarbiła doskonałej przedstawicielce Musetty sporo serdecznych oklasków.

Panowie Cyganik, Wiśniewski i Jeleński (filozof Colfin) wywiązał się ze swych zadań bez zarzutu i przyczynili się rzetelnie do sukcesu ustępów zbiorowych.

Amfiteatr był szczerze zapelniony.

Węgierski skrzypek p. Emil Telmányi wystąpił we środę 15. bm. ponownie na estradzie Tow. muzycznego jako wykonawca obszernego programu, złożonego z utworów Bacha, Tartiniego, Mendelssohna i Hubaya. Z okazji poprzedniego koncertu młodego wirtuozu pisałem już o zasadniczych zaletach gry nie zawsze może identycznej z ostatnim wyrazem sztuki odtwórczej, lecz porywałacej audytorjum rzewnością kantyleny i siłą ognistego temperamentu. Kulminacyjnym punktem powodzenia artystycznego podczas środowego popisu była niezawodnie interpretacja koncertu E-moll Mendelssohna, zupełnie wolna od owych „zgrzytów“ instrumentu, których omiata raz na zawsze i w ciągu każdej produkcji stanowi prawdziwą tajemnicę nielicznych tylko absolutnie wydoskonalonych wirtuozów smyczka. Wymieniwszy na pierwszym miejscu brawurowe i przejrzyste, w całości imponujące wykonanie tego koncertu, na drugim stawiam słowo i pogłębiającą interpretację „Chaconny“ Bacha; inne części programu nie wyrosły mimo doskonałego zrozumienia muzycznego koncertanta i oświe- wających nieraz fałszoleatów — jeżeli ma być mowa o błyskotliwych sztuczczkach skrzypcowych — po nad poziom przeletnych popisów technicznych. Sukces p. Telmányiego i tym razem wielki, stanowił więc tylko mile dla obu stron — dla koncertanta i publiczności — uzupełnienie poprzedniego nacechowanego powodzeniem wieczoru. Sala zapelniona po brzegi, serdeczne oklaski i dodatki nadprogramowe świadczą wywnownie o intensywności sukcesu, do którego przyczynił się rzetelnie zawsze dyskretny, nadszczynaj rytynowany i w całym tego słowa znaczeniu artystyczny akompaniament pianisty p. dra Edwarda Steinbergera.

Fr. Neuhauser.

TELEGRAMY

NOWI KONSULOWIE.

Warszawa. (PAT.) Naczelnik Państwa udzielił exequatur p. Wiktorowi Zablockiemu, konsulowi szwedzkiemu w Poznaniu.

Warszawa. (PAT.) Minister spraw zagranicznych zeznał prowizorycznie barona Eugenjusza Wurzlana jako austriackiego konsula generalnego i kierownika konsulatu austriackiego z siedzibą we Lwowie.

POWODZENIE DANINY.

Warszawa. (PAT.) — Wpłacone dotychczas w Warszawie na poczet daniny przed ustawowym terminem wpływy wynoszą ogółem 400.000.000 marek.

STAN ZDROWIA MARCONIEGO GROZNY.

Wiedeń. (PAT.) „Neue Freie Presse“ donosi z Londynu: Marconi dostał ataku apoplektycznego. — Stan jego zdrowia jest niepokojący.

ROSJA A CZECHY.

Moskwa. (AW.) Prasa sowiecka komunikuje o bliskim zawarciu traktatu handlowego rosyjsko-czeskiego, którego wytyczne zostały już przez obie strony ustalone. Traktat ten, zawierający również uznanie sowietów „de iure“, podpisany będzie w tym tygodniu.

STAN RZECZY W ŁODZI.

Łódź. (AW.) Od kilku dni sytuacja handlowa i przemysłowa znacznie się poprawiła. Dotychczasowy kryzys uważać należy za zażegnany. Od wczoraj ceny towarów podskoczyły w górę, również waluty zagraniczne znacznie podrożały.

NOTA KEMALA PASZY.

Londyn. (AW.) Kemal-pasza wysłał do rządów aljanckich notę, w której oświadcza, że rząd Angora nie uzna żadnych uchwał konferencji genueńskiej w sprawach tureckich, o ile delegaci tureccy nie będą dopuszczeni do udziału w tej konferencji.

ROKOWANIA POLSKO-GDAŃSKIE.

Gdańsk. (PAT.) Dnia 21 b. m. wyjeżdżają do Warszawy senatorowie Jovelowski i Volkmann celem wzięcia udziału w rokowaniach polsko-gdańskich w sprawie wykonania i uzupełnienia zawartego w październiku z. r. układu polsko-gdańskiego. Rokowania rozpoczną się w Warszawie dnia 22. b. m.

PRZED KONFERENCJĄ GENUENSKĄ.

Londyn. (PAT.) Havas. Nota rządu francuskiego wyrażająca zgodę na wzięcie udziału w

konferencji rzeczoznawców, wysuwa konieczność zaproszenia przedstawicieli malej ententy. Rząd angielski oświadcza, że na konferencji w Cannes postanowiono, iż w celu poprzedniego uzgodnienia programu konferencji w Genui mają być zaproszeni przedstawiciele pięciu głównych mocarstw. Zdaniem rządu angielskiego nie ma powodu do zaproszenia rzeczoznawców innych państw albo też poszczególnych państw z wyłączeniem innych. Rząd angielski podkreśla wreszcie konieczność najrychlejszego zatwierdzenia tej sprawy celem dania możliwości rzeczoznawcom przyjazdu do Londynu w najbliższym terminie.

Bruksela. (PAT.) W toku dyskusji budżetowej przyjęto jednogłośnie wniosek wzywający rząd do poparcia stanowiska Francji w stosunku do konferencji w Genui.

ROZWIĄZANIE WĘGERSKIEGO ZGROMADZENIA NARODOWEGO.

Budapeszt. (PAT.) W. B. K. — Wczoraj na zgromadzeniu narodowym toczyła się w dalszym ciągu dyskusja nad reformą wyborczą. — W ciągu dyskusji okazało się, że kompromis między większością rządową i opozycją jest niemożliwy. O godzinie 8.30 przewodniczący zgromadzenia przerwał posiedzenie, poczem prezydent ministrów, hr. Bethlen odczytał pismo odrębne naczelnika państwa zawiadaniające, że okres dwu letni istnienia zgromadzenia narodowego zakończył się. — Naczelnik państwa ogłasza zatem, że zgromadzenie narodowe spełniło swe zadanie i wyraża wszystkim członkom zgromadzenia podziękowanie za pracę. — Wszystkie stronnictwa wraz ze skrajną lewicą wzniosły okrzyk na cześć naczelnika państwa. — W owacjach nie wzięła udziału jedynie grupa Friedricha. — Posłowie zaintonowali hymn narodowy.

KRASSINA NIE PUSZCZONO DO PARYŻA.

Paryż. (AW.) „Echo Nationale“ zaprzecza wiadomościom o rzekomo toczących się rokowaniach francusko-rosyjskich. Krassin chciał przybyć do Paryża dla podpisania układu w sprawie „Czerw. Krzyża“, rząd francuski odmówił mu jednak pozwolenia na przybycie.

ORYGINALNA PROPOZYCJA.

Paryż. (AW.) „Journal“ dowiaduje się z Madrytu, że wedle doniesień jednego z tutejszych dzienników rząd hiszpański otrzymał od rządu rosyjskiego szczególnego rodzaju propozycję: Ołóż bolszewicy oświadczenia gotowości przystąpienia większego oddziału kozaków w pomoc wojskom hiszpańskim, walczącym w Marokku. W zamian za tę przysługę żądają od Hiszpanji odstąpienia sowjetom części zdobytego obszaru pod kolonję kozacką. Rząd hiszpański odrzucił tę propozycję.

O UTRZYMANIE B. CES. KAROLA.

Paryż. (PAT.) „Petit Parisien“ donosi, że konferencja ambasadorów badała we środe memorandum jugosłowiański, proponujący, aby apanaże przyznane b. królowi Karolowi były mu wypłacane na poczet odszkodowań. Konferencja doszła do przekonania, że wobec tego, iż Austria nie ma płacić odszkodowań przez lat 20, wynikiem powyższej propozycji byłoby nałożenie na Austrię obowiązku wypłaty apanaży b. królowi. Sprawę przekazano do zbadania specjalnemu komitetowi, który w najbliższym czasie przedstawi konferencji swoje wnioski.

OTWARCIE TRYBUNAŁU MIĘDZYNAR. W HADZE.

Haga. (PAT.) W uroczystości otwarcia stałego trybunału międzynarodowego wzięło udział 10 sędziów tytularnych oraz 3 zastępców, nie przybyli jeszcze do Hagi 2 sędziowie tytularni. W uroczystości wzięła udział także królowa Wilhelmina, ks. małżonek, królowa-matka oraz gabinet.

Gospodarstwo i handel.

ROLA POLSKI W HANDLU ZEWNĘTRZNYM Z ROSJĄ.

Na wczorajszym posiedzeniu francusko-polskiej Izby handlowej, któremu przewodniczył Noulens, p. Doleżał wygłosił wykład o roli Polski w handlu zewnętrznym z Rosją. Prelegent ilustrował doniosłe znaczenie, jakie miał żywił polski przed wojną w przemyśle i handlu rosyjskim oraz wykazywał, że w chwili gdy podniesiona została sprawa odbudowy Europy wschodniej Polska posiada największe kwalifikacje, aby zahrać decydujący głos przy rozstrzygnięciu tego problemu.

Statystyka ruchu w porcie gdańskim za tydzień ubiegły wykazuje, że z powodu zamknięcia znacznej części Bałtyku, ruch w porcie gdańskim ustal prawie zupełnie. Dzienniki gdańskie zaznaczają, że takie odcięcie portów bałtyckich od świata z powodu mrozów i lodów, zapotowano ostatni raz przed kilkudziesięciu laty.

Giełda zbożowa.

Na lwowskiej giełdzie zbożowej sytuacja niezmieniona, popyt silny, podaż słaba — ceny utrzymane na wysokości ostatnich notowań. — Transakcja w jęczmieniu w ramach ustalonego kursu. Brak wagonów powoduje stagnację w dostawach. Tendencja chwilijna. Usposobienie ożywione. Następne zebranie 20. bm.

Pamiętajmy o braciach powracających z Rosji!

Maria Bańkowska.

54)

TANCERKA.

POWIEŚĆ.

(Ciąg dalszy.)

Gdy wreszcie skończył się taniec, Rena z rumieńcioną, zdyszana i zmieszana trochę zbliżyła się do niego, aby i od niego otrzymać należną daninę pochwał, — on przez chwilę milczał, starając opanować zdenerwowanie, potem rzekł przybliżonym głosem:

— Chciałbym pomówić z panią.

Popatrzyła na niego uważnie; uśmiech przysiadł na jej ustach, a rumieniec zwojna spłynął z policzków, jakby zmrożony jego bladeścią.

— Dobrze; słucham pana — odparła siadając obok.

— Ach, nie tu i nie w tej chwili — odparł uśmiechając się z przymusem. Pani jest cała pod wrażeniem tańca; ja także jestem dziś nieco zdenerwowany, a chciałbym pomówić z panią bardzo spokojnie i dobrze i szczerze... Panno Reno! — rzekł bardzo cicho, pochylając twarz nad jej twarz, — niech pani będzie dla mnie dobrą, niech pani mi da jeden dzień ze swego życia, jeden krótki dzień! Chcę widzieć pania, chcę mówić z panią, gdzieś daleko stąd, daleko od tych ludzi, od tych wpływów, którym pani tu mimowoli ulega.

Przez jeden krótki dzień, chcę mieć panią wyłącznie, jedynie dla siebie. Zrobi mi pani tę łaskę?

— Dobrze, ale w jaki sposób ja mogę „dać“ panu ten jeden dzień, nie rozumiem doprawdy — uśmiechnęła się.

— O tak — poprostu: Pojedziemy sobie na wycieczkę za miasto, za mury, na słońce, na światło na pałnący wiatr! Rano przyjadę po panią autem, a wieczorem panią odwieżę. Czy dobrze?

— Dobrze.

V.

GODZINA BLASKU

Powierzchnia stawu rozciągała się lśniąca, leciuchno tylko zmarszczona, odbijając snopy promieni słonecznych, które łamały się na wodzie w tysiące tęczyowych iskier i w niezliczonych kółkach, zygzakach i gwiazdach drgały na fali. Było niezwykle cicho, tylko od brzegów dolatywał szum trzciny i ocerzetów, w które wiatr poranny potraçał, jak w struny. Przy brzegu kwitły żółte i fioletowe irysy, a ku środkowi stawu, ku cichemu sunącej łódce wybiegały długie, wiotkie łodygi liłj wodnych, podając na liściach, jak na ofiarne wyciągniętych dłoniach białe, pełne kryształowej rosy, czary rekwiłtych kwiatów. W tej ciszy, w blasku słońca, które jedno stało na niebie ogromne

i złote, a drugie zdawało się tryskać fontannami światła z wody, Jerzy złożył wiosła i zaczął mówić:

— Nie gniewa się pani na mnie, że ja tutaj przywiózł — nieprawdaż? Jasno tu jest i bardzo cicho i nie ma między nami niczego, co by nam roznowę przerwać i zmieszać mogło, a ja mam pani dużo do powiedzenia, panno Reno, tyle mi się tego od wczoraj uzbierało... Widzi pani... byłbym jeszcze milczał czas jakiś i tylko patrzył na panią i kochał panią cicho. — — — Ale wczoraj... Wczoraj nagle zdałem sobie sprawę, że ja może popełniam szaleństwo, milcząc; — wczoraj, kiedy panią widziałem w tańcu z tym Moskałem, kiedy słuchałem tego, co i jak o pani mówił Algershoin i Żelski. Panno Reno, niech się pani na mnie nie gniewa, ale to było okropne, wszystko razem okropne, przynajmniej dla mnie — — — Zdałem sobie sprawę z tego, że tak daleko iść nie może, nie powinno, że ja muszę pomówić z panią szczerze i uczciwie, muszę się przedewszystkiem spytać, kim pani właściwie jest, czym pani chce być? — — — Rena podniosła się zwojna i oparła się o łódkę. — — —

(Ciąg dalszy nastąpi)

OGŁOSZENIA.

EWYTA W SPRAWIE UZNANIA ZA ZMARLEGO.

L. cz. T. 590/20/k. Edykt. Teodor Litwin, syn Sca-ka, urodzony 22. lutego 1874 r. i zamieszkały w Lpa-... 1598

1. 725/21/6. Wdrożenie postępowania celem uzna- nia za zmarłego. Chaim Leib 2 imion Ramraz, syn Mo-... 1598

T. 133/21/7. Edykt. Wdrożenie postępowania ce- lem uznania za zmarłego. Paweł Kawa, urodzony 12. ... 1303

T. 127/21/3. Edykt. Wdrożenie postępowania ce- lem przeprowadzenia dowodu zaszłej śmierci. Rachela ... 1352

T. 391/21/3. Edykt. Stanisław Wdowikowski, syn Andrzeja, urodzony 3. maja 1892 r. w Busku, powiat ... 1353

T. IV. 116/21/3. Wdrożenie postępowania celem uz- nania za zmarłą. Anna Chrzanowska córka Jana i An- ... 1268

należy, że zachodzi ustawowe domniemanie z par. 24 ... 1478-3

T. IV. 149/21/5. Wdrożenie postępowania, celem uznania za zmarłego. Kemens Lichon, urodzony 19. li- ... 1478-3

T. 30/21/13. Wdrożenie postępowania celem uzna- nia małżeństwa za rozwiązane. Rus. uchwała z dnia 11 ... 1285

T. 311/21/3. Edykt. Wdrożenie postępowania ce- lem przeprowadzenia dowodu zaszłej śmierci. Ełfom ... 1365

T. 637/21/3. Wdrożenie postępowania celem udo- wodnienia śmierci. Hylhor Leczek, syn Fedora, urodzony ... 1475

T. 367/21/3. Grzegorz Słupka, syn Bazylejka i An- ny ze Stebnika, lat około 40 letczyca, jako żołnierz był ... 1069

T. 245/21. Zarządzenie postępowania celem uzna- nia za zmarłego. Semen Bodrug Iwana, urodzony w Be- ... 1318

wzywa się o ile żyje, aby stawił się przed podpisany m ... 1212

Kolomyja, dnia 1. września 1921. 1212 T. 27/21. Zarządzenie postępowania celem u. n. ... 1212

Kolomyja, dnia 23. sierpnia 1921. 1290 T. 92/20. Zarządzenie postępowania celem uzna- ... 1290

Kolomyja, dnia 29. czerwca 1920. 1195 T. 128/21/8. Wdrożenie postępowania celem uzna- ... 1195

Sambor, dnia 19 września 1921. 1011 T. 170/21/5. Wdrożenie postępowania celem uzna- ... 1011

Sambor, dnia 27 października 1921. 1013 T. 127/21. Wdrożenie postępowania celem uzna- ... 1013

Sambor, dnia 25 lipca 1921. 1017 T. 376/21/8. Wdrożenie postępowania celem uzna- ... 1017

Stanisława Fedyka i Piotra Staryego wynika, że Władysław Staryszak jako żołnierz 10 pp. b. armii austriackiej brał udział w bitwach na froncie rosyjskim w lecie 1918. Od tego czasu wszelki ślad po nim zaginął, zechodził przeto domniemanie że poległ. Na podstawie ustawy z 31 marca 1918 Nr. 128 Dpp. wdraża się postępowanie celem uznania za zmarłego. Wydać się przeto ogólnie wezwanie aby udzielił Sądowi lub kuratorowi, Pana dr. Franciszka R. Cielewskiego adw. w Kramarce wiadomości o powyższym wymienionym. Sąd tut. na ponowną prośbę po dniu 1. czerwca 1922 rozstrzygnie o uznaniu za zmarłego.
Sąd okręgowy Oddział V.

Sambor, dnia 29 października 1921. 1014

T. 286/21/3. Wdrożenie postępowania celem uznania za zmarłego. Marja Bilńska Miskowicz z Bilny wielkiej wnoszą o uznanie męża Mikołaja Bilńskiego za zmarłego i o rozwiązanie zawartego z nim małżeństwa. Z zeznań wnioskodawczyń, Teodora Nowosielskiego, powiadzczenia Urzędu gminnego w Bilnie wielkiej z 1 czerwca 1921 wynika, że Mikołaj Bilński w sierpniu 1914 w czasie ogólnej mobilizacji powołany został do wojska i służył przy 35 pułku obrony krajowej. Pułk ten brał udział w bitwie pod Krakowem z końcem listopada 1914 w której był rannym i odprowadzony z placu boju przez innych żołnierzy i od tego czasu zaginął ślad z nim. Zachodził przeto domniemanie że zginął. Na podstawie ustawy z 31 marca 1918 Nr. 128 Dpp. wdraża się postępowanie celem uznania za zmarłego Mikołaja Bilńskiego. Wydać się przeto ogólnie wezwanie aby udzielił Sądowi lub kuratorowi Panu Drowi Józefowi Dobrzańskiemu zdw. w Samborze, którego równocześnie ustanawia się obrońcą w imieniu żądającego wnoszącej o powyższe wymienioną. Sąd tut. na ponowną prośbę po dniu 30 czerwca 1922 rozstrzygnie o uznaniu za zmarłego.
Sąd okręgowy Oddział V.

Sambor, dnia 12 listopada 1921. 1027

T. 122/31/4. Wdrożenie postępowania celem uznania za zmarłego. Katarzyna Kramer z Tuszkawca wniosła o uznanie jej męża Leona Kramara za zmarłego. Z zeznań wnioskodawczyń i świadka Michała Andruszka (duch z kartki autr. Czerwonego Krzyża) wynika, że Leon Kramer w czerwcu 1916 roku w czasie odwrotu wojsk austr. z pod O. na, jako żołnierz 64 pp. zaginął i do tej chwili nie ma o nim żadnej wiadomości, prawdopodobnie więc nie żyje. Na podstawie ustawy z 31 marca 1918 Nr. 128 Dpp. wdraża się postępowanie celem uznania za zmarłego Leona Kramara. Wydać się przeto ogólnie wezwanie aby udzielił Sądowi lub kuratorowi Panu dr. Iwanowi Kojaliczkiemu adw. w Brzozowicy wiadomości o powyższym wymienionym. Sąd tut. na ponowną prośbę po dniu 1 kwietnia 1922 rozstrzygnie o uznaniu za zmarłego.
Sąd okręgowy Oddział V.

Sambor, dnia 15 lipca 1921. 1166

T. 421/21/3. Wdrożenie postępowania celem uznania za zmarłego. Julia Kulczycka z Hłuchich w Przemyślu wniosła o uznanie męża Leopolda Karola Kulczyckiego za zmarłego i zawartego z nim w dniu 20 października 1912 w gr. kat. cerkwi w Dobrohostowie małżeństwa za rozwiązane. Z zeznań wnioskodawczyń i powiadzczenia Magistratu miasta Sambora z 4 listopada 1921 wynika, że Leopold Karol Kulczycki został w sierpniu 1914 powołany do 38 pułku obrony krajowej w Strju, następnie wstąpił na front rosyjski od września 1914 nie ma o nim żadnej wiadomości, zachodzi przeto domniemanie że zginął. Na podstawie ustawy z 31 marca 1918 Nr. 128 Dpp. wdraża się postępowanie celem uznania za zmarłego Leopolda Karola Kulczyckiego. Wydać się przeto ogólnie wezwanie aby udzielił Sądowi lub kuratorowi Panu dr. Haliżczyńskiemu którego równocześnie ustanawia się obrońcą męża małżeńskiego wnoszącej o powyższe wymienionym. Sąd tut. na ponowną prośbę po dniu 1 sierpnia 1922 rozstrzygnie o uznaniu za zmarłego i o rozwiązaniu małżeństwa.
Sąd okręgowy Oddział V.

Sambor, dnia 7 grudnia 1921. 986

ROZMAITE OBWIESZCZENIA.

C. II. 546/21. Przeciw Iwanowi Smierka ze Złoczówki, którego miejsce pobytu jest nieznane wniesiono do sądu powiatowego w Kozowej przez Genkę Makolin ze Złoczówki pozew o uznanie własności gruntu zpn. Na podstawie pozwu wyznaczono rozprawę na dzień 16. marca 1922 godz. 9 przedpoł. Celem strzeżenia praw pozwanego ustanawia się p. adw. dr. Góbla w Kozowej kuratorem. Tenże kurator zastępować będzie pozwanego w powyższej sprawie na jego koszt i niebezpieczeństwo dopóki on w sądzie się nie zgłosi lub pełnomocnika nie zamianuje.
Sąd powiatowy Oddział II.

Kozowa dnia 3. stycznia 1922. 1497

Prez. 478/18 L/22. Pan Prezes Sądu apelacyjnego zamianował dla nadzwyczajnej kadencji Trybunału Sądu Pracy przy Sądzie okręgowym w Sanoku dnia 27. marca 1922 o godz. 9 rano rozpocząć się mającej P. ekesa tegoż Sądu Józefa Jaworskiego przewodniczącym a zastępcami przewodniczącego wiceprezesa Sądu Dra Bolesława Gawwisiego tudzież sędziów Sądu okręgowego Joachima Tomaszewskiego, Ksawerzego Brzozowskiego, Jana Hroboniego, Augusta Bezucie, Bonisława Świdzkiego, Dawida Terla i Jana Mślewicza.
Prezes Sądu okręgowego

Sanok, dnia 11. lutego 1922. 1533

C. IX. a 229/22. Edykt. Przeciw Maksowi Körnerowi, którego miejsce pobytu jest nieznane, wniesiono do Sądu Okr. Cyw. we Lwowie przez Abrahama Meiselesa pozew o zapłatę 60.000 Mp. zpn. Na podstawie pozwu wniesionego przez Abrahama Meiselesa została wyznaczona audjencia na dzień 13.

marca 1922 godz. 10.30 przedpołudniem w tus. Sądzie przy ul. Sądowej 7. l. p. biuro Nr. 49. Celem strzeżenia praw Maks Kornera ustanawia się Pana adw. Gra Lucjana Mildwurna we Lwowie kuratorem. Tenże kurator zastępować będzie pozwanego Maks Kornera w racjonalnej sprawie na jego koszt i niebezpieczeństwo, dopóki on w sądzie się nie zgłosi lub pełnomocnika nie zamianuje.
Sąd okręgowy cywilny Oddział IX z.

Lwów, dnia 6. lutego 1922. 1506

C. IV. 753/21 Edykt. Przeciw Józefowi Pałce, Helenie Pałki, Tadeuszowi Pałce, Annie Pałki w Ameryce, małoletnim Janowi Pałce, Mariannie Pałki w Czudcu i nieobjętej masy spadkowej po sp. Antoninie Pałki — wniesionym został do tutejszego Sądu przez Katarzynę Pałkę wdowę po Józefie w Czudcu pozew o wpis prawa własności co do realności lwh. 309 gm. Czudce. Na podstawie pozwu wyznaczono audjencia na dzień 6. kwietnia 1922. Celem strzeżenia praw niewiadomych z pobytu Józefa Pałki, Heleny Pałki, Tadeusza Pałki, Anny Pałki, małoletnich Jana Pałki, Marii Pałki i nieobjętej masy spadkowej po sp. Antoninie Pałki ustanawia się kuratorem adw. dra Fuchsa w Strzyżowie. Tenże kurator zastępować będzie wyż wymienionych w racjonalnej sprawie na ich koszt i niebezpieczeństwo dopóki oni w Sądzie się nie zgłoszą lub pełnomocnika nie zamianują.
Sąd powiatowy, Oddział IV

Strzyżów, dnia 15. grudnia 1921. 1580

OGŁOSZENIE.

- 1) Dr. Salo Landau, adwokat w Sanoku, zgłosił dnia 8. grudnia 1921 przeniesienie siedziby swej kancelarii do Lwowa.
- 2) Dr. Józef Adolf Wegner, adwokat w Sanoku, zgłosił dnia 25. stycznia 1922 przeniesienie siedziby swej kancelarii do Delatyna.
- 3) Dr. Jan Kotula, adwokat w Sanoku, zgłosił dnia 8. lutego 1922 przeniesienie siedziby swej kancelarii do Przemyśla.
- 4) Dr. Hersch Izrael Bardfeld wpisany został dnia 7. grudnia 1921 na listę adwokatów tutejszej Izby z siedzibą w Mościskach.
- 5) Dr. Zygmunt Deiches wpisany został dnia 24. grudnia 1921 na listę adwokatów tut. Izby z siedzibą w Jarosławiu.
- 6) Dr. Ferdynand Brandstätter wpisany został dnia 30. grudnia 1921 na listę adwokatów tutejszej Izby z siedzibą w Przemyślu.
- 7) Dr. Emil Wagner wpisany został dnia 8. lutego 1922 na listę adwokatów tutejszej Izby w siedzibą w Bałtogradzie.

Z wydziału Izby Adwokatów.

W Przemyślu, dnia 10. lutego 1922.
Członek Wydziału: Prezydent Izby
Dr. Białowski mp. Dr. Rosenbach mp.

L. U. 469/16. 20. Edykt. W myśl §. 376 pk. wzywa się nieznane właściciela 4 łyżek srebrnych i noża ozdobnych herbem Szlizenów, odebranych skazanej cyganki Białoniuwej, by w przeciągu 1 roku od ogłoszenia tego edyktu zgłosił się w Sądzie i wykazał swą prawą, gdyż inaczej przedmioty te przekaże się na rzecz Skarbu Państwa.

Sąd powiatowy Oddział III.

Niepołomce, dnia 22. października 1921. 1403
Prez. 410/18 P/22. Obwieszczenie. Dla I. nadzwyczajnej kadencji Sądów przysiężnych, których posiedzenia w Sądzie okręgowym karnym we Lwowie rozpoczyna się dnia 20. lutego o godzinie 9 przed południem ustanowieni zostali przewodniczący i zastępcy jak w poprzedniej kadencji, a dodatkowo zastępcami Sędziów Sądu okręgowego Aleksander Gryglewski i Mikołaj Bogucki.

Prezes Sądu okręgowego karnego.

Lwów dnia 11. lutego 1922. 1426
V. XXII. 1/22 l. Edykt. Przeciw Maksowi Körnerowi, którego miejsce pobytu jest nieznane, wniesionym został do sądu powiatowego Sek. I. we Lwowie przez firmę Stefan Makray i Spółka we Lwowie wniosek o wydanie tymczasowego zarządzenia dla kwoty 241075 Mp. Na podstawie tego wniosku wydano uchwałę dnia 10. lutego 1922. Celem strzeżenia praw Maks Kornera ustanawia się Pana adw. dra Lucjana Mildwurna we Lwowie kuratorem. Tenże kurator zastępować będzie Maks Kornera w racjonalnej sprawie na jego koszt i niebezpieczeństwo, dopóki on w sądzie się nie zgłosi lub pełnomocnika nie zamianuje.
Sąd powiatowy Sek. I. Oddział XXII.

Lwów, dnia 13. lutego 1922. 1442

KURATELE.

L. czyn. P. II. 23/12. b. Edykt. Jana Grabasa z Czysztowa uznano umysłowo chorym. Kuratorem dla niego ustanowiono Wasyła Grabasa z Czysztowa.

Sąd powiatowy Oddział IX.

Tarnopol, dnia 26 stycznia 1922. 1437 1-5
P. VII. 89/21/7. Józefa Sense, lat 44. rel. rzymsk. kat. we Lwowie, obecnie w Zakładzie kulparkowskim przebywającego, pozbawia się własności całkowicie z powodu choroby umysłowej. Kuratorem Józefa Sense ustanawia się żonę jego Walerię Sense we Lwowie domy kolejowe.

Sąd powiatowy S. I. Oddział VII.

Lwów dnia 30 sierpnia 1921. 1539
L. 6/21/4. Ogłoszenie pozbawienia własności. Jan Malysa lat 38 gospodarz zamieszkały w Białej Nd 6 został całkowicie pozbawiony własności z powodu

wodu głupkowatości. Kuratorem ustanowiono Józefa Pacygo z Białej Nd 1.

Sąd powiatowy, Oddział I.

Maków dnia 10. sierpnia 1921. 1419
L. 12/21. Sąd powiatowy w Kutach pozbawia Elżasza Krumholza vel Graua syna Pesi Grau urodzonego i zamieszkałego w Kutach własności częściowo z powodu marnotrawstwa. Doradcą dla niego ustanawia się Sindla Fischera, handlarza w Kutach zamieszkałego.

Sąd powiatowy, Oddział V.

Kuty dnia 20. września 1921. 1425
L. 15/21. Sąd powiatowy w Kutach pozbawia Odolę z Hłebczuków Byzyluk żonę Oleksy, gospodynię zamieszkałą w Kutach starych własności z powodu choroby umysłowej całkowicie. Kuratorem dla niej ustanawia się jej męża Oleksę Byzyluka syna Stefana gospodarza zamieszkałego w Kutach starych.

Sąd powiatowy, Oddział V.

Kuty dnia 20. września 1921. 1424

KONKURSY.

L. 82/22. Celem obsadzenia posady notariusza w Kozowie opróżnionej wskutek śmierci sp. Włodzimierza Liebmana, ewentualnie w innej miejscowości w okręgu Apelacji lwowskiej, wskutek przeniesienia opróżnić się mogącej, rozpisać się konkurs z tem, że kompetentni mają wnieść należyte udokumentowane pśdanie do właściwej Izby najdalej do 15. marca 1922.

Izba notarialna.

Lwów dnia 11. lutego 1922. 1407 1-3
L. 178/2.

Ogłoszenie konkursu.

Wydział powiatowy w Sokolu rozpisać niniejszym konkursem na posadę inżyniera drogowego z terminem wnoszenia ukokumentowanych podań do 15 marca br.

Do posady tej przywiązane są pobory VIII klasy urzędników rządowych, wraz z dodatkami.

Przy wyjazdach służbowych plac wydział powiatowy czeły wraz z dodatkami, ustronmowang dla urzędników rządowych VII klas plac i rzeczywiste koszty podróży.

Po roku zadowolającej służby nastęguje stabilizacja i poniesienie do wyższej klasy płacy.

Od kandydatów na tę posadę wymaga się:

- 1) nieprzekroczonego 40 roku życia.
- 2) przynależności do Państwa Polskiego,
- 3) dowodu ukończenia politechniki na wydziale inżynierji z 2 egzaminami państwowymi.

Kandydat z praktyką drogową mają p'ewaszeństwo.

Sokół, dnia 14 lutego 1922.

Komisarz rządowy

w z. Dr. Władysław Wejda

1599 1-2

LW. 36.886/21. V. Ogłoszenie konkursu. Tymczasowy Wydział Samorządowy ogłasza konkurs na stypendyja z następujących fundacji: 1) Stanisława hr. Badenlego. 2) Ezechuela Berzewickiego. 3) Karola Bielowskiego. 4) Tomasza Bieniawskiego. 5) Leona Bożnaiskiego. 6) Hipolita Czyżkowskiego. 7) Antoniego Dydyńskiego. 8) Teofil z Bilłińskiego Anglowej. 9) Michała Gatkiewicza. 10) Samuela Głowisńskiego. 11) Augusta Golańskiego. 12) Józefa Grossa de Rosenberg. 13) Józefa Grygiera. 14) Jarosławska, księżnej Anny ze Steinberków Ostrowskiej. 15) Sabiny z Pawlikowskich Korzelińskiej. 16) Krakowska zakordonowa. 17) Leona Jana Kantego dw. Im. Kuczyńskiego. 18) Zygmunta i Marii Wiktorji dw. Im. ze Świdzkiej małż. Laskowskich. 19) Antoniego Lukszandta. 20) Walerjana Lachocińskiego. 21) Feliksa Antoniego hr. Losia. 22) Ignacego Marynowskiego. 23) Marka Matczyńskiego. 24) Gminy miasta Mikajowa. 25) Ksiedza Ireneusza Mokrzyckiego i tegoż matki Marii Mokrzyckiej. 26) Leodwii Niezabitowskiej. 27) Ludwika z hr. Borkowskich Niezabitowskiej. 28) Fundacja Ożańska Marcelega Wincentego Leopolda Terleckiego. 29) Teodora Stanisława Paprockiego. 30) Franciszka Parzeńskiego. 31) Bolesława Paszyca. 32) Antoniego Popkiewicza. 33) Mikołaja Potockiego. 34) Dr. Tytusa Przemyskiego. 35) Ks. Biskupa Józefa Alojzego Puhańskiego. 36) Leopolda Rolanda dla niezmierzłych sżół srodnich. 37) Mieczysława Romanowskiego. 38) Wincentego Ruskiego. 39) Rafała Russwana. 40) Ks. Walentego Ryznerskiego. 41) Jana Alojzego Lubicz Seiorowicz. 42) Rozalii i Karola Starów. 43) Józefa Soteskiego. 44) Antoniego Józefa Spadwińskiego. 45) Franciszka Stachewicza. 46) Szczepana Mogly Stankiewicza. 47) Magdleny i Bonifacjusza Stillerów. 48) Stanisława Strzałkowskiego. 49) Stupieńskiego i Janowskich. 50) Jana Bazylewicza Towarńskiego. 51) Józefa Trybulca. 52) Juljana Nieczui Wierzbickiego. 53) Franciszka Korwina Zawadzkiego. 54) Andrzeja Zaichowckiego. 55) Jana Żurkowskiego. Szczególne warunki otrzymania stypendjów z poszczególnych fundacji podane są w ogłoszeniach konkursu. Rozegłanych do Reklimatorów szkół wyższych i Dyrekcji szkół średnich, nadto przeglądając je można we Lwowie na tablicy ogłoszeń Tymczasowego Wydziału Samorządowego.

Podania wnosć należy do dnia 10. marca br.

Za Tymczasowy Wydział Samorządowy.

Pazdro wr.

Lwów dnia 1. lutego 1922. 1396

KONKURS.

Przy Magistracie miasta Bydgoszczy wakuje porada geometry zaprzysiężonego, władającego językiem polskim w słowie i piśmie, obeznanego kompletnie z prakcami mierniczymi. Wynagrodzenie miesięczne 55.000 Mkp. (zależnie od stosunków rodzinnych, mnożnik klasy II-glyj). Reflektanci zechcą nadesłać podania do Magistratu miasta Bydgoszczy do dnia 15.

marca br. przy dołączeniu życiorysu i odpisów mianowanych świadectw.

Równocześnie uprasza się o doniesienie, kiedy ob-
biecie danego stanowiska mogłoby nastąpić, przyczem
nadmieniam się, że przyjęcie osób znajdujących się na
służbie państwowej lub komunalnej może nastąpić li-
tylko za zgodą odnośnej władzy.

Koszta przeniesienia wedle umowy.

Magistrat.
Bydgoszcz dnia 8 lutego 1922. 1490 1-3

SPADKI.

A. V. 511/21. Wezwanie nieznanymi dziedzicami.
Marko Kusznierak zwrócił się na stacji Lwów—Pod-
zameczce zmarł 15-go sierpnia 1921 ab instetato. Czy
prócz pozostałej wdowy Katarzyny ur. Kościłek pozostali
inni spadkobiercy Sądowi nie wiadomo. Kuratorem
spadku ustanowiono Stefana Kościuka z Zamarstynowa.
Kto zamierza zgłosić roszczenie do spadku, winien
donieść o tem tut. Sądowi w ciągu jednego roku licząc
od dnia dzisiejszego i wykazać swe prawa do spadku.
Po upływie tego czasokresu Sąd wyda spadek żonie
zmarłego.

Sąd powiatowy S. II. we Lwowie.
Lwów dnia 11 stycznia 1922. 1455 1-3

A. 135/20/3. Edykt. Dnia 9. sierpnia 1919 w Ryplem
zmarł Tymko Czuczma. Ostatniego rozporządzenia nie
znaleziono. Ponieważ Sąd nie zna wogóle dziedziców,
przeto wzywa wszystkich, którzy po spadku roszczenia
podnoszą, aby do roku od dnia niżej podanego
prawa dziedziczenia w tutejszym Sądzie zgłosili, inacz-
zej spadek, którego adw. Dra Szymona Saliera w
Różniale kuratorem ustanowiono przyznany zostane
nie tym osobom, które wykazą swe prawa, w przeciwnym
razie spadek przypadnie Skarbowi Państwa.

Sąd powiatowy, Oddział III.
Różniale dnia 10 lutego 1922. 1451

A. XI. 100/20/9. Edykt z wezwaniem nieznanymi
Sądowi dziedzicami. Sąd powiatowy w Przemyślu ogła-
sza, że w dniu 28 grudnia 1919 w Luczycach zmarł Mo-
żesz Schächter bez pozostawienia rozporządzenia osta-
tniej woli. Ponieważ Sądowi nie wiadomo, czy i który-
m osobom przysługują prawa dziedziczenia spadku,
przeto wzywa się niniejszym tych wszystkich, którzy
do tegoż spadku z jakiegokolwiek bądź tytułu roszczenia
podnieść zamierzają, aby w przeciągu jednego roku,
licząc od dnia niżej podanego swe prawa dziedzicze-
nia w tutejszym Sądzie zgłosili i wykazując je wnie-
śli oświadczenie co do spadku, w przeciwnym bowiem
razie spadek, dla którego Dr T. Morgenstern w Prze-
myślu kuratorem został ustanowiony będzie przeprowa-
dzonym z tymi i tym przyznany, którzy się do niego
zgłoszą i swe prawa dziedziczenia wykazają, część zaś
spadku nie przyjęta, lub w razie gdyby do spadku nikt
się nie zgłosił, cały spadek przypadnie Państwu, jako
bezdzielnicy.

Sąd powiatowy, Oddział XL
Przemyśl dnia 26. stycznia 1922. 1484

A. VII. 337/21/3. Sprawa spadkowa po sp. Marji
Wiktorji 2 im. Sienkiewicz. Sąd powiatowy S. I. we
Lwowie podaje do wiadomości, że dnia 11. lipca 1921
zmarła we Lwowie bezpotomnie sp. Marja Wiktorja
2 im. z Olejników Sienkiewicz z pozostawieniem osta-
tniej woli rozporządzenie pisemnego bez daty. Sądowi
nie wiadomo czy pozostali ustawowi dziedzice, ustana-
wia zatem adw. Dra Tadeusza Janiszewskiego we Lwo-
wie kuratorem spadku. Zarząd spadku porucza się po-
wołanemu do spadku z rozporządzenia ostatniej woli
p. Tadeuszowi Sienkiewiczowi. Kto zamierza zgłosić
swe roszczenie do spadku, winien donieść o tem są-
dowi w ciągu jednego roku, licząc od dnia dzisiejszego
i wykazać swe prawa do spadku, w przeciwnym bo-
wiem razie, spadek zostanie przeprowadzony z dzie-
dzicami względnie legatarzami zgłaszającymi się na
podstawie rozporządzenia ostatniej woli pisemnego bez
daty.

Sąd powiatowy S. I Oddział VII.
Lwów dnia 2 listopada 1921. 1180

A. VII. 364/19/9. Wezwanie nieznanymi dziedzicami.
Marja Stocka, dozorczyni domu we Lwowie, lat 55,
zmarła dnia 19. czerwca 1919 w szpitalu powszechnym
we Lwowie nie pozostawiając ostatniego rozpor-
ządzenia. Sądowi wiadomo, czy pozostali dziedzice.
Ustanawia zatem zarządczynią spadku panią Annę Ko-
ziół. Kto zamierza zgłosić roszczenie do spadku, winien
o tem donieść temu Sądowi w ciągu jednego roku, li-
cząc od dnia dzisiejszego i wykazać swe prawa do
spadku. Po upływie tego czasokresu będzie spadek
wydany tym osobom, które wykazą swe prawa; o ile-
by zaś praw nie wykazano, spadek przypadnie skar-
bowi Państwa.

Sąd powiatowy S. I. Oddział VII.
Lwów dnia 26. października 1921. 1181

A. III. 180/20/5. Edykt z wezwaniem dziedzica, któ-
rego pobyt jest niewiadomy. Dnia 10. grudnia 1919 w
Narajowie zmarł Danylo Harasyniec, a 3. września 1917
Leib Münzer nie pozostawiając rozporządzenia ostatniej
woli. Ponieważ Sądowi miejsce pobytu Marji Marnas,
Tekli Choma nie jest znanem, a dziedzice po Leibie
Münzer też nieznan, przeto wzywa się ich, aby w
przeciągu jednego roku licząc od dnia niżej podanego
zgłosili się w tutejszym Sądzie, w przeciwnym bo-
wiem razie spadek zostanie przeprowadzony ze zglaszającymi się dziedzicami i z kuratorem Anną Hara-

symec, ustanowionym dla nieobecnych, a z kuratorem
Dr. Rechem dla nieznanymi dziedzicami.

Sąd powiatowy, Oddział III.
Brzeżany dnia 13. listopada 1921. 1335

AMORTYZACJE.

T. V. 251/20/4. Wdrożenie postępowania amortyza-
cyjnego. Na wniosek Dra Ludwika Midowicza, kuratora
niewiadomej z miejsca pobytu Katarzyny z Pustelnia-
ków Bednarzowej wdraża się postępowanie celem a-
mortyzacji następującej rzekomo przez wnioskodawcę
zagubionej księgi wkładowej Towarzystwa Poży-
czkowego i oszczędności w Głogowie Nr. 1046/462/IV,
na kwotę 907 Kor. 47 hal. opiewającej. Posiadacza po-
wyższej księgi wzywa się przeto, aby zgłosił się
ze swoimi prawami w ciągu sześciu miesięcy, w przeciwnym
bowiem razie po upływie powyższego czasok-
resu za nieistniejącą uznane zostanie.

Sąd okręgowy, Oddział V.
Rzeszów dnia 10. listopada 1921. 955

T. V. 274/21/3. Wdrożenie postępowania amortyza-
cyjnego. Na wniosek Heleny Koppel wdraża się postę-
powanie celem amortyzacji następującej, rzekomo
przez wnioskodawczynię zagubionej poświadczenia
kolejowego Nr. 9299, opiewającego na kwotę zaliczko-
wa 24.897 Mkp. posiadającego w związku z przesyłką
jednej skrzyni papieru pod adresem Banku krajowego
w Przemyślu na rzecz firmy S. Apfel wedle listu prze-
wozowego Nr. 737. Posiadacza powyższego zaświad-
czenia kolejowego wzywa się przeto, aby zgłosił się ze
swoimi prawami w ciągu sześciu miesięcy, w przeciwnym
bowiem razie po upływie powyższego czasok-
resu za nieistniejącą uznany zostanie.

Sąd okręgowy, Oddział V.
Rzeszów dnia 26. listopada 1921. 956

Nc. III. 45/19/1. Na wniosek Schabsego Bromberga
z Żurawna zarządza się postępowanie amortyzacyjne
odnośnie do dowodu prawa poboru Nr. 260.608 losu tu-
reckiego premiewego wartości nominalnej 400 Fr. z
1870 Nr. 1.421.211 wystawionego przez uprzyw. Bank
i kantor wymiany akc. tow. „Mercur” we Wiedniu z
daty Wiedeń 11. października 1911 na imię Schabsego
Bromberga opiewającego i wzywa się każdego posia-
dacza tego dowodu, by do 45 dni od dnia ogłoszenia
tego edyktu dochodził swych praw z tego dowodu,
gdź inaczej dowód ten za umorzony uznany zostanie.

Sąd powiatowy, Oddział III.
Żurawno dnia 10. stycznia 1922. 1118

T. 436/21/3. Amortyzacja. Na wniosek Schajl Arnol-
da w Stanisławowie ul. Trynitarska l. 7 wdraża się postę-
powanie celem amortyzacji następującego wnioskoda-
wcy rzekomo zagubionego kwitu zastawniczego Nr.
84/310 Powszechnego Banku Depozytowego IIII we
Lwowie na los turecki Nr. 1971.165. Posiadacza po-
wyższego kwitu zastawniczego wzywa się przeto, aby
zgłosił się ze swoimi, prawami, do 6 miesięcy od dnia
ogłoszenia tego edyktu w „Gazecie Lwowskiej” w
przeciągu razie kwit za nieistniejącą zostanie.

Sąd okręgowy, Oddział IV.
Stanisławów dnia 4. stycznia 1921. 1085

FIRMY.

Firm. 1526. Rg. B. I. 249. Zmiany dotyczące firmy
już wpisanej. Do rejestru wpisano dnia 9. grudnia 1921.
Siedziba firmy Lwów. Brzmienie firmy Polsko Bal-
tyckie Towarzystwo handlowe i transportowe, spółka
akcyj. oddział we Lwowie. Zmiany uchwały zar-
ządu spółki z 12. października 1921 udzielono prokurę
spółdzielni Teodorowi Rudkowskiemu wsołna z
tymże prokurą Bolesławowi Herbertyowi obydwu we
Lwowie. Zarząd spółki, główny tworzą członkowie
wymienieni w tus. uchwały z daty. Lwów, 3. czerwca
1921. Firm. 606. Rg. B. I. 249, a nadto opuszczeni tam-
że przez pomyłkę Wacław Minkiewicz i Jan Raune w
Warszawie.

Sąd okręgowy jako handlowy, Oddział IV.
Lwów, dnia 4. grudnia 1921. 1291

Firm. 1580 i 1607. stow. II. 263. Zmiany dotyczące
firmy już wpisanej. Do rejestru wpisano dnia 15. gru-
dnia 1921. Siedziba firmy Lwów—Winniki ad Zółkiew.
Brzmienie firmy Spółka oszczędności i pożyczek w Win-
nikach ad Zółkiew stow. zarejstr. z nieogran. poręką
Zmiany: Na nadzwyczajnym walnym zgromadzeniu od-
bytym dnia 6. listopada 1921 w miejsce ustępującego
zarządcy wybrano członkami zarządu, Kazimierza Pe-
drackiego, przelozonym ponownie Jana Sikorskiego,
zast. przelozonego nadto Antoniego Kamera ze Zółkwi
ponownie Jana Szeremetę i Piotra Malkiewicza.

Sąd okręgowy cyw. jako handlowy, Oddział IV.
Lwów, 25. listopada 1921. 1292

Firm. 1491. stow. I. 169. Zmiany dotyczące firmy
już wpisanej. Do rejestru wpisano dnia 30. listopada
1921. Siedziba firmy Sokal. Brzmienie firmy Spółka
handlowo-rolnicza w Sokalu stow. zarejstr. z ogran.
poręką Zmiany Prokurę udzielił Karolowi Politerowi
urzednikowi tej spółki.

Sąd okręgowy, jako handlowy Oddział IV.
Lwów, dnia 18. listopada 1921. 1295

Firm. 1550 Rg. C. IV. 238. Zmiany dotyczące firmy
już wpisanej. Do rejestru wpisano 23. listopada
1921. Siedziba firmy Lwów. Brzmienie firmy Tytan
torhownia promyślowa spółka z ogran. porokcją u

Lwów. Zmiany Prokurę udzielił Teodorowi Dłako-
wiczowi i dr. Michajłowi Kaczmarzskiemu.

Sąd okręgowy, jako handlowy Oddział IV.
Lwów, dnia 18. listopada 1922. 1295

Firm. 1604. Rg. A. IV. 4. Wpis firmy spółkowej. Do
rejestru wpisano dnia 6. grudnia 1921. Siedziba firmy
Lwów. Brzmienie firmy Rozkwit Skład towarów ta-
kstylnych Gil i Kusznir we Lwowie. Spółnicy Jawni
Berko Gil i Jakób Kusznir we Lwowie. Rozdział przed-
siębiorstwa handel towarami tekstylnymi. Stosunki
prawne spółki Jawna spółka handlowa od 1. październi-
ka 1921. Do zastępstwa spółki uprawnieni są obydwie
spółnicy Jawni oddzielnie. Firma podpisała w ten spo-
sób, że pod wyciskniętym pieczęcią lub wypisanem
brzmieniem firmy umieszczył swój podpis jeden z jawnych
spółników.

Sąd okręgowy cywilny jako handlowy Oddz. IV.
Lwew, 25. listopada 1921. 1304

Lez. Firm: 192/21. Stow. I. 607. Zmiany i dodatki do
wpisanych już firm stowarzyszeń. Wpisano w rej-
strze stowarzyszeń zarobkowych i gospodarczych.
Siedziba stowarzyszenia: Podhorce koło Złoczowa.
Brzmienie firmy: Spółka oszczędności i pożyczek w
Podhorcach koło Złoczowa, stowarzyszenie zarejestro-
wane z nieograniczoną poręką. I. Członkowie dyrektów
wystąpili: ks. Jan Buk przelozony zarządu, Leon P.
wowa zastępca i Jan Szlachetko członek zarządu. II.
Członkowie dyrekcji wybrani: ks. Władysław Mam-
sterski w Podhorcach przelozonym zarządu, Antoni
Grabowski z Huciska oleskiego zastępca przelozonym
i Stanisław Waga z Majdanu Pienickiego członkiem.

Sąd okręgowy, jako handlowy Oddział II.
Złoczów, dnia 11. stycznia 1922. 1307

Firm. 691. 986/21 Rg. C. V. 192. Wpis firmy spółko-
wej. Do rejestru wpisano dnia: 29. października 1921.
Siedziba firmy: Lwów. Brzmienie firmy: Spółka wy-
twórco-handlowa „Odra” Spółka z ograniczoną odpo-
wiedzialnością Przedmiot przedsiębiorstwa: 1) kupno
i sprzedaż wszelkiego rodzaju artykułów pierwszorzęd-
potrzeby i aprowizacyjnych, 2) utrzymywanie składów w
towarami wszelkiego rodzaju, celem dostarczenia ich od-
biorcom, 3) sprowadzenie wszelkiego rodzaju towarów
spożywczych, odzieżowych i innych artykułów gospodar-
stwa domowego dla konsumentów, stowarzyszeń i u-
czestniczenie w spółkach tego samego rodzaju w cha-
rakterze spółnika lub udziałowca, 4) wykonywanie
wszelkiego rodzaju czynności handlowych na własną
i na cudzą rachunek w zakresie kupna i sprzedaży ar-
tykułów spożywczych. Kapitał zakładowy Spółki wy-
nosi: 800.000 Mkp. w całości wpłacony. Stosunki praw-
ne spółki: Spółka opiera się na kontrakcie z daty
Lwów 18. kwietnia 1921, udziałowym we formie aktu
notarialnego do Lrep. 862 i uchwale Walnego Zgroma-
dzenia z dnia 14. kwietnia 1921. Zarząd Spółki: Zawi-
adostwo Spółki może się składać z dwóch a najwięcej
trzech zawiadawców. Ustanowieni zawiadawcami:
Jan Mieczysław Kotz, wicedyrektor rady oniekułczel
zamieszkały we Lwowie ul. Wyspiańskiego 2. 2) Pa-
na Marja Demelówna, nauczycielka we Lwowie, ul.
Kochanowskiego l. 4, którzy firmę tej spółki w ten
sposób podpisująć będą, że pod brzmieniem firmy
przez kogokolwiek bądź wisanem, lub też pieczęcią wy-
cisniętą lub wogóle w jakikolwiek bądź sposób nakre-
sionem, umieszcza kolektywnie swole podpis.

Sąd okręgowy, jako handlowy Odd. IV.
Lwów, dnia 25. października 1921. 1308

NIEMAJA Reklama,
dzwignia handlu!

**Spółka akcyjna dla międzynarodowego
transportu Schenker i Sha we Lwowie**
zawiadania niniejszem stosownie do § 4
i 18 statutu, iż na dzień 4. marca 1922 r.
godz. 5-ta popołudniu zwołane zostaje we
Lwowie ul. Jagiellońska l. 2 i. p.

**Nadzwyczajne Walne Zgromadzenie
akcjonariuszów z następującym porządkiem
dziennym:**

- 1) sprawa nabycia realności w Warszawie, ul. Mar-
szalkowska l. 18, oznaczonej w księdze nieru-
chomości warszawskiej Nr. 5149 za cenę 10.000.000
Mkp. oraz powzięcie uchwały co do wydatków
na cel powyższy,
- 2) sprawozdanie Rady Zawiadawczej o zarządzie
i dotychczasowym stanie spraw Spółki,
- 3) wnioski i interpelacje.

RADA ZAWIADAWCZA.

WALNE ZGROMADZENIE
członków Spółki „POSTEP” stow. zarej-
stracyjnej z siedzibą w Lwowie, Kollataja 8. uchwalilo likwidację
spółki stowarzyszenia, wybierając likwidatorami Dr. St.
Dęgiewicza i Eisiga Pasternaka. Niewiadomi wli-
czyciele zechcą do dni 8-miu od daty niniejszego
ogłoszenia zgłosić swoje pretensje do likwidatorów
Spółki. Lwów, 16. lutego 1922. 1606